D

P. BENIGNI BVCHOWSKI,

Benedictini Tynecensis.

LYRICORVM, Epigrammatum, & Rhytmorum Póëmata.

Anno quo, Phœbum Mors & Mars ense fugârunt 1712.

CRACOVIÆ,

Typis Francisci Cezary, S. R. M. Illustrissimi & Reverendissimi Domini Episcopi Cracoviensis, Ducis Severiæ; necnon Scholarum Novodvorscianarum Ordinarij Chalcographi.

Censura Conventûs.

EX Commißione Superiorum, infra scripti Patres Ordin. S. BENEDICTI, deputati ad revidendum & perlegendum libellum, Cui titulus Lyricorum, Epigrammatum, & Rhytmorum Poëmata à R. P. Benigno Buchowski, eiusdem Ordin. Monasterij Tynecensis Suppriore, & S. Theol. Lectore compositum, revidimus ac perlegimus, cùmquè in eò nihil Orthodoxæ fidei dißonum

per-

perspexerimus, eum Typis mandari censuimus. Datum 15. Sept. Anno 1712.

P. Gvilielmus Czerniewski. O. S. BENEDICTI Mon. Tynec. Decanus. *m.pr.*

P. Eustachius Czernski, O. S. BENEDICTI, Philosophiæ Lector. *m.pr.*

Imprimatur. M. Samuel Ioannes Podgorski, Sacræ Theologiæ Professor, Canonicus Sandomiriensis & Sanctæ ANNÆ, Librorum per Diœcesim Crac: Generalis Censor. m.pr.

CELSISSIMO PRINCIPI,
Illustrissimo & Reverẽdissimo Domino,

D. STANISLAO
in SŁVPOW
SZEMBEK

DEI & Apostolicæ Sedis gratiâ
ARCHIEPISCOPO GNESNENSI.
Legato Nato Regni Poloniæ
& M. D. L. Primati, Primoquè Principi, ArchiABBATI
Tynecensi.
Dño, Protectori Clementissimo.

Celsissime Princeps
Protector Clementissime.

NEcdum imbellis lyra mea sub umbra Purpurearum Rosarum

suarum

tuarum incipit canere; & *jam Principis ante Purpurã, eò magis erubeſcit, quò ſe non poſſe Magnitudinem Primatialis dignitatis recenſere humiliter agnoſcat. Gratias Principes Eteſiarum, Tuo illaturus* Roſeto *Florem inſuper Ierichontinũ, Florẽ Campi & lilium convallium Primatiali tuæ inſcribo Purpuræ, tergeminiſquè* Roſis. *Iaceat in* Roſis *tuis purpureis,* & *inter candidiſsimos Innocentiæ tuæ* Capreolos *Agnellus* DEI *Myſticus, qui Capitis*

sui diadema dignatus est in fœnum deponere, ac in Præsepio recumbere. Tu etenim ò Principum Splendor Maxime! & Sanctimonia Archi-Præsulum, vivum Christi exemplar, tuis in intaminati odoris Vitæ Rosis *portas, & spiras* Dominici *floris honorē; qui in odorem Sanctitatis, trahis & provocas totius Orbis admirationem. Flos ille, Sapientiæ tuæ favor est; Tui Infulati Capitis Corolla: Pæstaneis sertis Decus eò Nobilius, quò Mitra Principe attollitur*

tollitur magis conspicua tua Palladis Celsitudo. Capreoli namquè tui Principum Maxime, innocentissimæ Vitæ candore, Labantia Regni Poloniæ brachia, inter tot fatales hostium insidias consolidant & sustentant: ut non immeritò tua Sanctitas, Authoritas, Majestas & Fortitudo Patriam & Ecclesiam firmare videatur. Fulmini Orientis resistit semper tergemina Rosa tua, ne illo tangatur non Domus tantũ Szembecianæ (quod satis esset ad

 hono-

honoris tui emphasim) sed Patriæ etiam; minus dixi, imò totius Religionis Orthodoxæ integritas. Capreoli *tui Principum Celsissime, uno ictu Hæreticorum fana evertunt, pravitates morum ejiciunt; ac totius Pietatis candores invehunt in Ecclesiam* DEI. *Insequitur* illos *immortalis famæ gressu Campana Gedanensis, quæ dum antea in alto silentio siluisset; nunc ex tua admirãda sanctitate ad sonum provocata, nonnisi tuã personat & loquitur*

im-

immortalem gloriam. Rosæ tuæ suavissimæ, abstergunt lacrymas lacrymãtis Poloniæ, quæ sese plus quàm in sexcenta folia, veriùs Scuta Regni dixerim explicant, ac in millena solatia diffundunt. Lauro non indiget Fides Orthodoxa, quam Rosa tua tergemina coronat. Fulcro non indiget Ecclesia, quã Capreoli tui fortissimi sustentant. Sed & spinæ nostræ Benedictinæ triumphant tuis coronatæ Rosis, dũ sub earũ felicissimo Auspicio abundantiorem se percepisse

florem agnoſcãt. O *Præſulem Maximum! Talis enim decebat ut Nobis eſſes Põtifex. Cũ autẽ tenuis hæc Pagina mea ſit impar colligere Magnitudinem & multitudinem meritorum tuorum, eò quòd gloriæ famæ tuæ immenſæ toto Orbẽ ſublimior ſit; coronet igitur emeritiſsimos* Capreolos *tuos Agnus* D E I *Myſticus gloriâ & honore Purpurearum* Roſarum *tuarum. Et quam mea minima Pagina recenſere nequit, inſcribat immortalem Nominis gloriam & immenſam Virtutem tuam in* Roſis *tuis Flos ipſe Campi & Lilium convallium. Ita precatur ac vovet.*

Celſiſſimi Principis
Protectoris Clementiſſimi.

Servus humillimus
P. B. *Lau-*

Laudes Celsißimi Principis STANISLAI SZEMBEK *ArchiEpiscopi Gnesnẽsis, Primatis Regni Poloniæ & M. D. L. ArchiAbbatis Tynecensis.*

SUb flore floret Principis inclyto
Regni Salus, ac integrior fides:
Tum Sanctitas Vitæ triumphat,
Fædera Pax resonat quieta.
His se coronant sæcula mellea
His fúlcra sumunt Regna labantia
His Prisca Saturni virentque
Prata *Rosis*, sapiuntquè Musæ.
Perfundit ut ros te roseus Pudor,
Ambitq; flores Mõs Timolus tuos,
Phœbusquè Parnasſũ relinquens,
Voce tuos apices honoris
Ascendit. Hinc post *Capreolos* tuos
Currit sonorâ Pegasus ungulâ:
Apollo cum lauro virenti
Insequitur fugientis antrum.

Si te

Si te prehēdit Maxime Principum
Regni *Volucris* paſſibus arduis
Non Iſtulâ pennas rigabit
Romuleas natat inter undas.
Te Magne Princeps, ſidera Cæſarū
Mirantur, illo Purpureo tuo
Qui ſe coronârunt *Roſeto*,
Imperium viridiquè odore.
Tu bella Regni, Tu Pelagi graves
Compeſcis iras, Tu Superos *Roſâ*
Demitigas hac Sanctitatis,
Puniceo radio coruſcans.
Spectatur in Te Purpureus ſimul
Autumnus: ardet nam fidei decus,
Ardetquè zelus pulchro in Oſtro,
Purpureuſquè Patrum Galerus.
Lucetquè legum clarior æquitas,
Flexoquè adorat poplite te tua
Tranquilla Libertas, fideſquè,
Nobilitas; & amœna vultum
Auctoritas: Pax inclyta verticem
Lauro coronat: Gloria Iurium
Inta-

Intacta narrat Vindicem illum
Qui Pater es Patriæ Polonæ.
O Magne Princeps! corruit insuper
Prostrata plantis, Tynecij Petra:
Adorat; audens occinitquè
Sarmatiæ Cynosura Salve.
Te Faustitas, & læta tuas *Rosas*
Attollet altis fama Curulibus:
Pulchro *Capellas* insequentur;
Laurigeræ Dryadesquè cantu.
Muri loquentur Carmina Posteris,
Erexit Astris quos Pietas tua
Dicet Venustas aucta templo
Et Chorus in modulis & aræ.
Tranquilla dicent Palladis otia,
Musæquè dicent in Cathedris tuam
Clementiam Princeps serene,
Et calami documenta scribent
Virtutis. Almũ Maxime Principũ!
Mirabitur te lene Silentium
Devotionem templa dicent,
Claustra canent reparata cultũ.
Com.

Commendat astris Te sapientia
Invicta: Fortes *Capreolos* tuos
Candore tam pulchro nitentes
Attonitus speculatur Orbis.
Currunt serenâ fronte perennibus
Momenta Regni sistere glorijs;
Cultuquè certatim fideli
Pro Patria properant ad arma.
Tu Magne Prîceps! clarior Hespero,
Aurora Cujus luserat in *Rosis*;
Nobis Iubar fulge serenum
Sangvineum Scyticæquè Lunæ.

In Stemma ejusdem Celsissimi Principis.

PUrpura Sacra *Rosis* fulgēt cãdore *Capellæ*
Hoc Regni Columen, delicium Patriæ.
Hostia pro Patria properabunt ire *Capellæ*
Templaquè florebunt his decorata *Rosis*
Pro tanto zelo fugiunt dum serta *Capellæ*
Illas insequitur major honoris apex.

Ad

AD ROSAS.

QVis cerno, Vernis quis jacet in
(*Rosis*;
Aurora Pacis, Purpura Principum;
Regniquè Lumen surgit ortum,
Sangvineo rubet atquè vultu
Diros in hostes. Iam Patriæ dies
Claro redibunt Lumine; Sub *Rosis*
Ibunt coronæ, Paxquè terris
Purpureo reviresceт ævo.
Abscondit arcꝰ flumine Bosphorus:
Undis cruentis erubuit satis;
Postquam suo Mars in cruore
Fata nisi legeretquè casus.
Thracum rubescunt arma ferocia,
Et mens rubescit protinus hostium
De cladibus turbata, tandem
Principis ante *Rosas* quiescit.
Frontē Poloni quàm benè cingitis,
Armando mentem Purpureis *Rosis*,
Queîs hasta floret vestra, tanquā
Laurigero redimita Pindô.

Fortuna Regni, quā bene Chloride
Hac Purpuratâ, Serta legit ſibi:
Felicitas nectit trophæa:
Conſilij Thymmoſquè flores
Apes repoſcūt. O Columē! decus,
Et dulce Regni Præſidium *Roſas*!
Veſtros odores dicat orbis,
Et Pietas ſatiata flores
Laurus coronet vos *Caroli* virens
Magni; triumphi gloria perſonet,
Romana & inter ſerta plauſus;
Dum Patriæ lacrymantis ora
Abſtergitis: Iam culmina Verticis
Inclinat Æmus: Lunaquè Thracia
Turbatur & palleſcit, alba
Cornua dejiciens ad aras.
Pangæa Vobis brachia frondium
Neſtis refundit: Serta virentia,
Ventiquè læti vos ſalutant,
Principis & roſeos adorant
Currus. Salutant agmina montiū,
Et aura Veris Puniceos dies
Spi-

Spirat *Rosis* illis, alitquè (thas;
Fronde greges sacer hac Amyn-
Deflectit ad vos Mysticus & DEI
Agnellus: almæ sternite lectulum
Quietis; Agnelli decora
Lilia cum violis precantur.
Surgit Camœnarũ Arbiter artium
Apollo; surgit, laurigeras comas
Et colla submittens, triumphat
Tam roseum cecinisse florem.
Hinc atquè docto pollice laureas
Musæ decoras nectere, cursitant:
In Victimam spargunt honoris
Serta *Rosis*, niveasquè gemmas.
Hinc in *Rosetum* Exercitus involat
Apum, sonoris æthera concrepans
Pennis: remittit Pindus Echo,
Africus hinc resonat susurro
Veris tepores. Purpureum decus!
Regum perenne & delicium *Rosas*!
Campis Polonis in decorem
Crescite, tum rutilos in Annos.

In

In pacis almæ, tum fidei ſacræ
Laurum virentes; millia deniquè
In ſcuta Vos Regni explicate,
In Clypeos Patriæ Labantis.

AD CAPREOLOS.

VOs ut aſpexit niveos gemellos
Solvit auratis ſua fræna bigis
Phœbus, ut clari niteatis inter
Sidera poſcens.
Principem Regni, rutilũq; Solem,
Purpuris clarum jubar & tiaris,
Pacis Auroram ſine Nube Campo
Ferte Polono.
Siderum claros imitata vultus
Cingat invictâ *Roſa* pulchra frontē
Cingat & Pindus, viridiquè lauro
Facta coronet.
Corda vos Regum ſtimulatis ad tot
Priſca firmandæ munimenta Pacis,
Fæderis pactum niveo ligatis
Vellere ſectum.

Magna quis tandē Patriæ labantis,
Iura ſuſtentat, niſi Veſtra Virtus,
Sanctitas Vitæ, niveuſquè zelus,
Gloria Regni.
Hæreſum turmas fideiquè Monſtra
Pellite, effrenis rabiemquè Martis,
Fana pravorum ſimul & fugate
Pectora morum.
Ad ſonum Veſtro revocata plauſu,
Templa: Cāpanæ Sonitus Gedanæ
Ingeret tantô modulô Camœnis,
Plectra triumphi.
Jlle terrarum fragor ille! Grande
Nomen Europæ, Scyticiſq; telis,
Intonat cladē; ſonat & tremēda,
Fulmina belli.
Per *Roſas*, palmas properate læti
Vos coronabit rutilus Galerus,
Purpuræ cingēt, Honor inſequetur,
Gloria Regni.

Puer

Puer IESVS in Præsepio

VEntorum impia prælia,
Quorsũ? tã roseo parcite Flosculo:
Taurus corniger imperat,
Et sidus tacitæ Virginis aureum.
Imò stricta, favonij
Sæcli tam gelidi solvite frigora:
Dum Sol ipse Puer brevi,
Cinctus fascia, ut in Zodiaco suo,
Jllis sideribus micat,
Et terris propior lumina projicit.

Ad IESVM flagellatum.

Quis numerare potest plagas? quis vulnera dicet?
Corpore dum toto rigeas laniatus IESV.

De IESV in terrã post dira flagella prolapso.

Magna petis Phéëtö sublimia tecta Tonãtis
Casum formidas dum jacet ipse DEVS.

Ad IESVM Spinis coronatum.

O Cur Spina Rosas purpureæ tuæ
Fronti flexa negat? cur caput implicant

Sentes tã rigidi? ſupplico dic mihi
Dic JESU bone ſupplico.
Tã longas hyemes pallide ſuſtines:
O quãdo lacrymas lux mea depluet?
Uret quando mei cordis amœnitas
Flabunt quando favonij?

Ad Solē & Lunã de B.V. MARIA.

SOlare ſidus aureum!
Argenteumquè Lunæ;
Poſt terga claræ Virginis
Radios refunde Titan;
Si lenè vultum conſpicis,
Rubeſcis inter aſtra.
Tu luna plantas ſtringito,
Pallore ne labaſcas.

Ad Majum pro JESU.

QUot caſta tantùm lilia
Violas roſasquè colligis,
Impone JESU vertici,
Caſtumquè ſterne lectulum.

Hyblæa

Hyblæa prata, Hymettia,
Rogate florum Regulum:
Tam floridum tam melleum
Tractate veſtris fructibus.
Nam parcus ecce mundus eſt,
In flore mundus pauper eſt;
Ætas beata! quæ boni
JESU coronas verticem.

Ad B. V. M. Lindanam,
In medio ſylvæ Thaumaturgam.

REgina florũ! brachia frondiũ
Te pulchra monſtrãt, flumina
(perſonant,
Adſtantq; Montes, colla flectunt:
Te volucrum canit atquè turba.
Te Virgo lauri cingere curſitant,
Campi virentes ſerta tibi legunt.
Et aura te ſpirare veris
Huc nimiùm properat decora.
Hîc floret almæ gloria Virginis,
Mentiſquè caſtæ candor & indoles:
Hîc

Hîc Purpuram tot Virginalem
Prata, Rosæ, Violæquè adorant.
Divinus hîc dum concinit Orpheus,
Qui morte pressi, somnia negligāt:
Motus quiescant; atquè claudi,
Transiliant quasi manè Cervi.

Laudes Serenissimi Regis Poloniarū AVGVSTI Secundi.

PRimus es Regū titulis secundus,
Fulgor *Augustus* Trabeæ recēset
Aureum sæclum, Lechiæquè prisca
Pectora Regum.
Urbium clades, hominumq; fata
Pelle; sustentas *Trabibus* labantis,
Sæculi casum, Patriæ Polonæ
Brachia firmans.
Ensibus profers rutilos triumphos,
Pallet ad quos ThraciaLuna vultu,
Balticus dirus Leo quos adorat
Poplite flexo.

Pax

Pax in *Augusto* viret hoc sereno
Et Fides crescit numero secundô,
Campus assurgit redimere lauro
Tempora Regis.
Rex Tibi fasces, Tibi sceptra, scuta,
Æquitas legum, Tibi Iura Regnî,
Purpuræ, palmæ, galeæ, coronæ,
Tympana, plaudunt.
Te tubæ clangunt, recitatq; miles,
Narrat & rauco calamo trophæa,
Mugiunt colles, tremulaq; Sylvæ
Fronte salutant.
Laurus immensũ Tibi signat ævũ,
Serta victrices numerant & *Enses*
Firma provectis *Trabibus* locatur
Gloria Regni.
Sceptra Regales Aquilæ volantes
Evehunt astris, diadema portant,
Pindꝰ hinc belli resonat triumphos
Africus Echo.
Te Ceres cingit redimita culmis,
Ornat & Ganges, Pelagusq; gemis,
Ister

Ister extollens, Alemanus usq; &
Rhenus Olympum.
Gloriam *Saxonia* narret ò Rex
Quæ ParésRegũ,&Procerũ cubile:
Cæsarum quæ progenuit coronas,
Aurea poma.
Si tui Magni memorem Parentis
Purpuras lauros, Solium, trophæa,
Arma, palmas, innumeros triũphos
Sæcula Pacis:
Orbis est impar numerare facta,
Ipse Mars hastis tibi serta flectit,
Gesta miratur, Procerumq; frontẽ
Lætus adorat.
Te suum plausit Clypeum Vienna,
Gens suum Scutũ cecinit Polona:
Te tremit Thracũ fugit atq; Luna,
Maurus & Indus.

B. Ca.

B. Casimirus I. Poloniarum Rex III. è claustro ad Solium Regni, è Religiosa Toga ad Purpuram extractus. Fundator ArchiCænobij Tynecensis, obyt 1058.

AN non erubuit Purpura Regia?
Invictos humeros cùm Tibi
(cingeret.
O quàm belligerâ Sceptra manu
(tremunt!
Tàm tardè tibi fulgida.
Iam Regni Soliũ grãde, tuos pedes
Placavit: Patriæ Gloria Vindicem
Enarrat Lechicis fulta Curulibus,
Pacis Gemma caput premit.
Si transacta retro sæcula convocas,
Vel si Cluniaci Mœnia cogitas;
Gratâ Tynecium respice palpebrâ,
Tunc Rex Cluniaci manes.

Rex ſervire DEO ſed tamen altius
Dixiſti imperium? Purpura cur
(Togam
Mutavit? Solium ſuſcipe Regium;
Duplex Imperium tenes.
Felix Victor eras robore bellico,
Nec palmas ſimiles Mars gladio ſe-
(cat;
Et quã Sãcta fides, Mẽs, Pietas bona
Tam felix tibi Mors erat.
Mortis tela ſatis flere nequit Petra:
Decurrũt lacrymæ Marmore de tuo
Clauſtri ſtructa tuũ Mœnia Poſteris
Extabunt Epitaphium.

STANISLAVS ŁVBIENSKI,
Epiſcopus Luceorienſis.

In anno 1618. *Abbas Tynecenſis, Templum Regij Archi-Cœnobij Tynecenſis, dirutis vetuſtate corrupti ædificij pa-*

rietibus, nova forma, novo tholo, Novaquè Porticu, novisquè turribus & sacellis ad latera adjectis, ac erecto Frõtispicio ornavit, longèquè augustius reddidit: necnon Cœnobij Majorem partem submotis ædificiis ligneis, muratam à fundamentis erexit.

SAcras ad aras Magne Præsulũ, tuꝰ
Gladius sacravit Victimam:
O rarior Pietas! serenum Ecclesiæ
Lumen! perenne præmium.
Te laudat Alcõ, Phydias, Parrhasiꝰ,
Zeuxes, Apelles, Cyclopes,
Damophilus Georgasus Policletus,
Lizippus & Praxiteles.
Sed hi minus dicunt tuã clemẽtiã;
Plus Astra cœli prædicant,

D gnam

Dignam coronari Domũ *Lubieniam*
Mitris, Galeris, Purpuris.

Christus in Cruce sitit.

LYdij fontes properate retro:
Huc recés deflectat & aura Ve-
Gemmei rores liquidi sereni (ris,
Luminis imber.
Umbra sylvarum redimita sertis
Cingat, & sedet sitientis ora:
Collium currant spatiosa largis,
Flumina rivis.
Diffluant undis rapidis ocelli,
Diffluant cordis queruli procellæ,
Frigidũ pectus gelidumq; Saxum
Diffluе CHRISTO.

Ad B. V. MARIAM

Flores apparuerunt.

Quã gelidi mordẽt me turbida frigora cor.
Si tu⁹ ó Virgo me Phœb⁹ despicit astris; (dis
Si radio vultûs me Virgo respicis almi;
Impia cedit hyẽs, redeũt ad viscera flores.

Ad Christum

Similis est dilectus Capreæ hinnuloq; Cervorũ.

Sylva vocat tacitô ramô vocat Afric⁹ inde:
Persequar à mũdoD vinũ abstract⁹ amorẽ.
Intonsum Libani caput, & candẽtia quærã
Lilia Carmeli, quônam Dilectus abivit?
Quodsi ignorabit, al.⁹ mõstrabit Olymp⁹.

S. P. Benedictus Romæ, literarum studÿs traditur.

Cũ Pietate tibi Pallas jũcta est Benedicte:
Non sic te Phœb⁹, quam pius urit Amor.

Tribus annis in arctissimo specu incognitus latet.

Angulus, antra tenent, quem Magnus non
(capit Orbis :
Antram sis doctis Angulus atquè viris.

In Vepribus volutatur.

Spina fugat Venerem, pugnat, lacerando
(triumphat.
Pro lauro desert tincta cruore Rosas.

Á Sa-

à Sæculari Presbytero DEI monitu reficitur.

Nescit Amor Christi Saturnia Sæcula (nescit;
Do tibi Vina Pater, tu mihi da lacrymas.

S. Virgo Scholastica Soror S. P. Benedicti.

Candida tam nigro lateat dũ Virgo colore;
Si bene distingvas, immaculata manet.

Ad vocem Christi,
S. Scholastica in specie columbæ cœli secreta penetrat,
Surge amica mea columba mea.

Finxit Amor pennas, sed non quas Dæda-(lus alas:
Spōs⁹ ut ipse vocat, sic pia Sponsa volat.

S. P. Benedictus viâ lucidâ circum eam fulgentibus lãpadib⁹ cœlũ ascẽdit.

Quã fuerit rutilo fervens in pectore flãma,
Testantur cœli: faculis hinc mille serenis,
Virtutẽ Dominam famulæ comitantur ad (Astra.

S. Mau-

S. Maurus sicco super undas pede incedit.

En Pietas! rerū mūdi non mersa profūdo,
Vndis portatur: non gravis illa fuit.

Ad latus Crucifixi IESV.

FOns! crucis ligni fluitās sub ūbra
Tamquè spinosi capitis vireto:
Una Nympharū sitis, una lympha,
Lympha cruoris,
Clarior semper vitreo colore,
Carior gemmis, pretioquè Gangis,
Dulcior botris, sapidoquè melle
Dulcior omni.
Nulla crystallo micat unda fontis,
Prata nec casto niveoquè rore,
Ut tuus fulget cruor, & sereno
Currit ab amne.
Te latus quærit peregrina vita,
Langvidi multū repetunt labores,
Mole curarum pia mens onusta
Currit ad undas.

Me

Me quis ad rivos Aquilo recentes,
Quis vehat pēnis Zephyrus quadri-
Et fatigatum gelidos JESU, (gis,
Sistat ad Amnes.
Te premo sicco labio scatentem:
Huc vocat mentes Heliconis ũbra,
Gaudij torrens sitientis atquè
Flumen Amoris.
Dulcis ò JESU mihi te refunde,
Teque distilles medicos in imbres,
Mox & infirmæ, nimiùmq; lassæ
Diffiue menti.

Ad Imaginē B.V.M. Tuchoviēsis miraculosā

SEntes ante *Rosā* Virgo mei cadũt
In Spinis celebro Lilia lactea:
Si me Virgo fugis; sentibus obruor;
Si me (floreo) respicis.
Hibernos fateor mentis aculeos
Quos flet nimbisoni sibilus Africi:
Vilat Virgo tuis Auster Etesijs
Vepres tam rigidos meos.
O florē niveũ! Purpuream *Rosam*!
Appellat mea te vox Scarabæia:

Si pellis morior: Si revocas tamen;
Tunc vivo ſine caſibus.

Sacroſãctũ & amabile Redẽptorũ nomẽ IESUS

SI Nomen hoc dulciſſimum
Sacræ canunt Camœnæ,
Tunc Cherubym tunc Seraphym
Videor choris adeſſe.
Quid fiet ò quid accidet?
Quis tunc amor tenebit?
Quando ſolutis vinculis
Præſens videbo JESUM.
Quid fiet ò quid accidet?
Quis me cremabit ardor?
Quando remotis Nubibus
Præſens videbo Solem.

Num quem diligit anima mea vidiſtis?

PIctæ prætereant me volucres, bone
IESV! prætereuat me Zephyri Sono,
Currant flumina campi;
Lingvæ nec tamen indicant
Quærenti; tibi quæ lilia lectulum
Vel feſſis humeris hoſpitium brevi
Præſtet populus umbrâ?
Quæ ſtipent violæ caput? Ah

Ah te Lympha minùs garrula suscitet;
Nec te vexet Amor, sibilus Africi;
Fletus noster adesset,
Et Suspiria tenderent.
Occultant radios sidera nubibus,
Si pulsem querulis vocibus æthera:
O quantam traho pausam!
Quot me prætereunt dies!
Sic est prætereunt: Sæpiùs accidit,
Ut quẽ *Christe* fugis, despiciãt nimis
Currantquè omnia rerum,
Neglectis lacrymis meis.

Ad Citharœdum.

LVserat in ligno pendenti lingva nefanda
Regnanti Vates corrige plectra toni:
Quæ IESU flexit spinosam dextera laurum,
Et palmas palmis obtulit innocuo:
Dextro concentu certet pro Nomine IESV,
Et quem percussit, tacta dolore premat.

Vanitas Vanitatum & omnia Vanitas præter IESVM diligere, & illi Soli servire.

HVc curæ revocant, inde honor avocat,
Et crebrò tacitum distinet otium:

Nun-

Nunquid totus hic extat
Quem tot prælia dividunt.
Vanâ ſpes animum paſcit imagine,
Qui diro jacet hoc ceſpite langvidꝰ:
Serò ſurget onuſtus
Tanto pondere ſarcinæ.
Sors mũdi levibus præcipitat rotis,
Riſus atq; breves, inſequitur dolor:
Mox fuſcamus in umbra,
Quod ſub Sole prehendimus.
O JESU! maneo ditior omnibus:
Et vivo Tibi ſi paupere Spiritu;
Non me Scyta ligabit,
Nec punget manus invida.

Corona Religioſa.

SEpivit en tua tempora
CoronaChriſti, ſepibꝰ ſuis; quaſi
Cavere ſollicitans caput;
Ne mente pervagante, conſcientiã
Spoliant tuam latrunculi, (nia.
Aut perderes quod colligas hac tœ-

CANTUS & LUCTUS.

A

P. BENIGNO BUCHOWSKI

Benedictino Tynecenſi,

COMPOSITUS.

Anno quo, mundi deplorat
gaudia luctus 1712.
Cracoviæ, Typis Franciſci Cezary,
S. R. M. Chalcographi.

Cantus Genethli-
acus.

coram Fasciis

INCARNATI
VERBI.

Luctus Parentalis in
conductu

Mortui in Carne
DEI.

LECTORI.

Vnum Verbum abbreviatum.

PUpillo Infanti canimus, usque ad incrementa gaudiorum sortis perditæ ab Adam: Aures Cælũ arrigit, oculos sidera in Cunas inclinant: suavis enim DEUS est, redditur talio: Cùm DEUS impleat omnia, DEUM seqvuntur omnia. Tu Lector me seqvere in Bethleem: vives DEO, manducabis DEUM; Pane cælesti frueris, in Civitate Panis. Hunc dum pallatus suscipiet; diceret medullã PUER melleus. Fascia Christi me trahit; Tu me sequere Lector: trahimur ambo.

DISSVAVIATIO
Cum JESU Parvulo.

LOquere PVER: *sentis, riges, friges; loquere* PVER *ut Te auscultem, videamq́ꝫ. Da ocellos, da labrula: loquere mi* PVER, *ego loquor. Si manum extendis, & munera poscis; nihil præter lacrymas in lancem arbitrij Tui effundo; sive frontis æstuantis, sive sint oculorum: utraque fluenta dolorum conditione procedunt. Da lacrymas, ut loquantur: da ploratus ut perorent:* VERBVM *es.* Dic *mihi Ave, qui de* Cœlo *venisti Messia.* Pando *aures peccator,* Licet *non sim dignus* Domine. *Sis tamen* Benigno *Benignissimus.*

CAN-

CANTVS GENETHLIACVS, coram fascijs INCARNATI VERBI.

Exultabo in DEO IESV meo.
Hab. c. 3. a. 2.

CANTVS I.

APparuit Benignitas,
Erudiens Humanitas;
Quam mundus atrox exuit,
Hanc Pacis Princeps induit.
Rubente Signo Virginis,
Extendit ortum luminis,
In luce nescit Hesperum,
Natus ante Luciferum.

Hæc ſigna ſunt virginei
Simul pudoris nivei:
Aurora da præambulum;
Roſiſquè ſterne lectulum.
Solare Numen oritur,
Novis Camœnis colitur:
Hic homo collum arcua,
Cor dona, flecte genua.
Non Juppiter defulminet,
Enſes Orion terminet;
Eſt dicta Pax in æthere,
Novo nitente ſidere.
Cor porrigo pro conchulis,
Cor mille pro thalamulis
O Gemma cordis! Parvule
Tam belle Florum floſcule.
Jam mens ab umbris redeat,
Te lumen cœli videat,
Deluſa fictis radijs,
Decepta vanis ſomnijs.

CAN.

CANTUS II.

QUò me tenebunt aurea,
Artus sopire Morphea?
Non sic Lucinæ vinculum,
Ut non catenet lectulum.
En illa potant dulcia,
Quæ corda mergũt, somnia;
Torus dat infortunia;
Nil fert nisi fragilia.
Junonis imbre, millia
Pratis resurgant folia;
His nonne frontem fallerẽ,
Quamvis ligustra necterem.
Eja movebo tremulos
Cantas Amphion modulos,
Et mucro somnum capiet,
Postquam cruores hauriet.
Cervices angit acriùs
In crine pendens gladius

Nunc Tamocli da medium,
Qui cernis ire prælium.
Me lectus angit anxiùs
Somnus perorat ſvaviùs:
Perambulat Phantaſia,
Mentita larvæ labia.
Imago mortis, ſomnium;
Et mentis unum prælium:
Iam cædim⁹, jam vincimur,
Iam vincim⁹, jam cædimur.
Trahor decoris ſpatijs.
Fruor novis obſonijs,
Redit tamen cum ferculis,
Iejuna mens, ab epulis.
Sunt picta prata floribus,
Sunt ficta pôcla fontibus:
Hinc muſta cedant toxica,
Venena cedant colchica.

CAN-

CANTVS III.

ADjuro te, primaria
Aurora, Lucis filia,
Noctisquè vos excubias
Stellæ micantes obvias.
Vellem fugare tenebras,
Docere mentis palpebras,
Ubi recumbat suavia
Dilectus inter lilia?
Si lumen undis fluctuat,
In flentis amnem influat,
Sudum reportet blandius,
Servo suo serenius.
Quis, clamo, nunc aspiciat,
Quærens amorem capiat;
Moras foras abjiciam;
Sed mente pura fugiam.
Amor dat alas citiùs;
Non evolabo celsius;

Quàm ad pedes Altiſſimi,
Ad cordis oras intimi.
DEUS Magiſter fœderis,
Pax illa fiat miſeris,
Quæ mille cordis labia
Fatigat in ſuſpiria.
Quæram DEUM per hortulos,
Quærã DEUM per angulos,
In pratulis in montibus,
Sed mente, non luminibus.

CANTVS IV.

JAm ludit unda clarior,
Et aura ludit pulchrior:
Nymphæ fovebunt exitum,
Dabit Diana reditum.
Hortiquê ludunt fructibus,
Luduntquè prata floribus,
Montes amœnis violis,
Fragis, roſis, liliolis.

Jacent

Jacent greges lanigeri,
Volant greges penniferi:
Carpunt capellæ pabula,
Canitquè pastor fistulâ.
Sunt plena prata saltibus,
Sylvæquè plenæ cantibus:
Omnis voluptas nemorum,
Omnis voluptas temporũ.
Venite fontes millies!
Anhela flagrat facies:
Quærendo mens incaluit,
Jesum meum quis rapuit?
In lectulo si degerit,
Et somnium capesserit;
Plagam per ejus dexteram,
Sortem dolentis miseram.
Quid mœsta clamant labia?
Quid mœsta quid suspiria?
Dum cordis in cubiculo,
Jesu sonabo Parvulo.

Sed

Sed inter hæc solamina,
Vos flete frontis lumina;
Dum Matris in Præsepio,
DEUM meum conspicio.

CANTUS V.

EN Incarnatus, tenerum
Crescit DEUS in puerum:
Laudem date miraculo;
Latriam sed tenellulo.
Audite vos pastoruli,
Claudantur omnes moduli;
Nequit choréas agere,
Qui gressus impar figere.
Adeste casta brachia,
Devota mentis labia,
Rogate; Sponsus audiet.
Tenete; non aufugiet.

CAN-

CANTUS VI.

SAlve Puelle centies,
Puelle salve millies:
Dormi decore Regule,
Formose dormi flosculę.
O digne laurô Parvule,
Rosisquè digne lectule;
Sed nec Rosis nec violis
Ornate, nec liliolis.
Principibus mortalia
Laurô virent palatia;
Quæ diva cingant tempora,
Squalore marcent nemora.
Dum Matris excellentia,
Florum reportat pretia;
Non pungat herba noxia;
Es Agnus inter lilia.
Est Taurus inter sidera,
Est Virgo & inter æthera:

Foe-

Fœnum reponas aridum,
Gramen resurget floridum.

CANTVS VII.

JAm serta necte bellica
Et funde victor cantica:
Herbam virentem dedicat,
Pacemquè Mavors indicat.
Collum rebelle flectitur,
Rebellis Hydra vincitur;
Quòd fortior sit Herculis
Hæc Virga Jesse faculis.
Nimis benigna Gratia,
Nos cingat almà fasciâ;
Sunt nempe tot mysteria
Majora fronti prælia.
Ægypto virga gravior,
Môysi tamen clementior:
Non fata causat varia;
Sed gentibus prodigia.

CAN-

CANTUS VIII.

PAtris ſtupenda Bonitas!
Immenſa Verbi Charitas!
Dum jaces in præſepio,
Vileſcit alta manſio.
O Parve! magne Domine!
Cœlū linquis pro homine:
Pium movebo lectulum,
Ditabis Polo ſervulum.
O rarior benignitas!
Ignita Jesu charitas!
Incendium nunc incipe,
Pro victima cor accipe.
O Lumen Alti Luminis,
Laus vellet ultra carminis;
Sed lux adurit properè;
Hinc cogor umbrā capere.
Lumen veni de Lumine,
Signatum pura Virgine:
Quo

Quo dum micante videam,
Mentis tenebras defleam.

CANTVS IX.

TE cingunt breves fasciæ,
Et præsepij angustiæ,
Quem nulla claudūt sidera,
Nec vasta mundi æthera.
Qui Seraphim jugalibus
Attolleris volantibus,
Humi Deus nunc sterneris,
Et Lumen umbris tegeris.
Cur lingva fit balbutiens?
Sanctorum Os erudiens:
Virtutis alma dextera,
Patrare cessat opera.
Arctaris in præsepio,
Immensus ex imperio,
Mortalitati subderis,
Qui fine nunquā clauderis.

Ocel-

Ocelle! Sole clarior,
Ocelle! Lunâ pulchriòr,
Tu qui vides abſcondita
Cordis, latens cor excita.
Quodſi voluptas traxerit,
Cupido vel ligaverit,
Tu, cor trahas ò Faſcia,
Ligeſquè deſideria.

CANTVS X.

DOrmi mei Redemptio,
Salutis alma Portio:
Cordis totum delicium,
Vitæ meæ principium.
Amice mentis intimæ,
Pignus egentis animæ:
Ocelle cordis anxie,
Meæquè dextra gloriæ.
Es Alpha noſtri ſæculi,
Vitæ brevis crepuſculi

Ome-

Omega: Tuquè Gratia,
Deus meus & omnia.
Tu dormis in tugurio,
Iaces & in præsepio;
Ut altius resurgere
Possim, Poloquè vivere.
Frigescis Ignis grandior,
Amor tepescis carior,
Verbũ taces, Quo loquimur,
Deus jaces, Quo condimur.
Tu Parve, Magne Parvule,
Grandisquè cœli bajule!
Meo recumbe corculo,
Meo quiesce modulo.

CANTVS XI.

MUsæ piæ, silentium!
Garrit Puer per somniũ:
Ausculto; sunt præsagia,
Nos vera Christo somnia.

Sed ecce dum Sol rutilat,
Blandus Puer evigilat;
Et noctis è cunabulis,
Aurora, de thalamulis.
Quid Verbum de me loqueris,
Quod Cauſa mei naſceris?
Pro fulcro ſit præſepium
Pro cælo ſit tugurium.
Amoris ſcena panditur,
Decretum dum exequitur
DEUS; Cathedra Stabulũ,
De qua Verbũ ad populum.
Huc vos Patres Spectabiles,
Cum Mòſe vos mirabiles,
Vos Patriarchæ cæteri,
Portate Numen Superi.
VERBUM PATRIS viſibile!
Muſis inexplicabile!
Quorum te portant humeri,
Athlantes ſunt poliferi.

CAN

CANTVS XII.

IN pace Princeps nasceris,
Bellum resolve miseris,
Genu cum bove flectimus,
Fœnôquè lauros nectimus.
Pater futuri sæculi,
Ad Te vocentur famuli;
Omnes ad Joseph ibimus,
Pro pane vocem dabimus.
Agnelle pensa mystice,
Pastor simul mirifice,
Panisquè mensa Angelici,
Clamant greges famelici.
Frumentum electissimum,
Lac atquè mel dulcissimũ,
Vinumquè gignẽs Virgines.
Unum cor inter homines.
Tu pasce Tu suspiria,
Et imple desideria:

Martis

Martis fugatâ resserâ,
Conclude Pacis fœdera.

CANTVS XIII.

QVæ nix cadit sic impia?
Quæ frigorum molestia?
Sol trine solve glaciem,
Trinamquè sparge faciem.
Abite tristes Hyades,
Cessate flere Plejades;
Flos floret inter Vineas
Decorus has Engaddeas.
Absconde Parve genulas,
Et bellulas auriculas;
Ob cordis atra tempora,
Hæc dira mordent frigora.
Permitte tandem cadere,
Grando cadit cum pondere.
Pulsabit; usquè dederis,
Vultum sereni sideris.

Cùm

Cùm fulgeas in Virgine,
Percutior Te Lumine;
Turbantur inde vitia,
Resolvitur mens impia.
Sentis veneni pocula,
Sudans Achates: sæcula
Occulta produnt scelera,
Vix pauca sunt innumera.

CANTVS XIV.

QUocunquè gressum facio,
JESUM meum conspicio:
In hortulis, in montibus,
In pratulis, in fontibus.
Spinæ micantes gemmeæ,
Simul rosæ purpureæ,
Dant passionis obviam
JESU mei memoriam.
Turgescit Innocentia
JESU, per alba lilia:
Famam

Famam Creantis sentio,
In floris omni folio.
De Rupe tandem garruli,
Fremunt aquarum rivuli,
Narrantquè Jesu nimiæ
Fontem misericordiæ.
Signant cedrorum culmina,
Jesu mei certamina;
Palmæ, triumphos capere,
Lauri, coronas nectere.
Sylvæ coronant stagmina,
Cāposquè cingunt flumina:
Quàm pulchra rerum series!
Quàm pulchra Jesu facies!

CANTVS XV.

SEmper meis in omnibus
Quamvis tenellis actibus,
Sint absquè laudes termino,
Jesu benigno Domino.

Quot dirigo ſuſpiria,
Quot haurio reſpiria;
Tot adſit laudum ratio,
Vitæ meæ Principio.
Quot cordis ictus ſentio,
Quot luminum perficio,
Tot metra cordis Oculo,
Cordis Coronæ & Annulo.
Quot penna ſcribit, cæteras
Quot lingva profert literas,
Tot fundo Chriſto elogia,
VERBO PATRIS præconia.
Quot necto pauſas manibus,
Quot figo greſſus pedibus,
Tot pono Chriſto pretia,
In Quo moventur omnia.
Quot plango cordis gemitus,
Afflictus & poſtpoſitus,
Tot dico JESU glorias,
Paſſoquè Chriſto gratias.
Quot

Quot clara Cæli lumina,
Terræquè currunt flumina,
Tot Lumini de Lumine
Laudes, nitenti in Virgine.
Quot arborum ſunt folia,
Fructus, decora lilia,
Tot necto Jesu galeas,
Florumquè Flori laureas.
Viventium quot genera,
Creata quot ſunt cætera,
Tot metra Ei, in quo vivim⁹,
Omneſquè finem claudim⁹.
Dies quot annum faciunt,
Horæquè Menſem finiunt,
Tot abſquè laudes termino,
Sint æviterno Domino.

CANTVS XVI.

DUm regnat Orbi frigida
Hyems, vel æſtas calida,

Christo meo sit fervidum
Cor, atquè vivat floridum.
Dum densa sævit pluvia,
Furunt Borêæ prælia,
Christo meo serenior
Sit atquè mens jucundior.
Dum turbidæ tonantibus
Nubes micant fulminibus,
Laurum Salutis habeam
JESUM meum; ne timeam,
Dum Sol decorus oritur,
Lucet, decore labitur,
Cantentur almæ nœniæ
Soli, DEO, justitiæ.
Dum Luna crescit candida,
Decrescit atquè splendida,
Sit plena Christo gloria,
Sit plena IESU gratia.
Dum pulsat horologium,
Suum canens Officium,
Sint

Sint absquè laudes numero
Iesu meo quò vixero.

CANTVS XVII.

SI lingva fari nequeat,
Mens cogitet ne sileat:
A quo recessit redeat
Errare nusquam audeat.
Phœnix novis incendijs,
Ales novis diluvijs,
Renascar in naufragio
Volans pio suspirio.
Tu sis meum principium,
Laboris atquè medium:
Tu meta, Tuquè terminus,
Deus meusquè Dominus.
Tu parce Tu Benignitas,
Benigni quod simplicitas
Peccavit in Te sepia,
Cantûs sui præ nœnia.

CANTVS.

Ad IESVM in Præsepio.

DAte rosas præformosas
Recumbenti:
Decãtantes neonato Flosculo,
Svaviantes vagienti Parvulo.
Sed est fœnum non amænum,
Iesu surge.
Flos honorem tuum manet
(carior,
Flos decorem tuum decet gra-
(tior.
Tu ligatus, mancipatus,
Jaces Iesu:
Tam amœnas, plusquam mel-
(lis pocula,
Præbe genas; dabo mille oscu-
(la.

VER-

VERBO
PATERNÆ MENTIS,
Vitæ Omniũ Viventium,
Proli Virginis intactæ,
DEI FILIO.

Qui relicto Patris æterni sinu, in terras descendit,

& annos ætatemque vixit humanã, annorũ 33. & Menses 3. dier. 12143. horar. 291432. minut: vero ad 17. million, 485. & 920.

EVCHARISTICON.

QVot numeras annos, horas, (momenta, diesque,
Tot tibi sint laudes, Vnice Nate (Patris
Vera DEI soboles, & inenarrabile (VERBVM,
Da finẽ rectũ qui sine fine manes.

LECTORI.

VERBUM patientissimè.

LUge Cœlum! Immortalis moritur in carne DEUS, factus mortalis DEUS homo. Flete Pleiades? extingvitur Sol Iustitiæ. Parentate Creaturæ! effertur in tumulos DEUS Homo. Lacrymare Lector, Pullum indue Sagum: Luge homo! Homo pro te DEUS moritur. Benignitatis Domini inscribo sarcophagũ, sta Viator. Vos sorores fila Vitæ trahitis; jam non nete: Vita moritur. Omnes attendite & videte, Christus uerè Unctꝰ DEI in hoc monumẽto nouo, (ô Nouum sæculorum prodigium) sepultus jacet. Attendite! Si fuit dolor sicut dolor eius.

Ad Crucifixum
ADAGION.

AMor jacet! dolor cessa. Huc blanditiæ, huc suavia, huc gratiarum agmina: obliviscimur, amore capti amoris DEI. Enthusiasmus est: Supra spiritum par comprehendor coram Te Redemptor mi in dolore. Liquet amor, riget amor, in prunis amor incenditur. Siccamini lacrymæ: O cor marmoreum. Vos Neo Coeli ocelli, in Mari Rubro passionis mersi plaudite; aurora salutis consurgit. Sterne rosas aurora, marcescit Flos Campi. Pallet Sol, in Mortis Antipodas jam jam deciduus: da purpuram pallescenti. Eheu nubes mortis! Extinguitur ignis consumens, in favilla mortis, DEUS Homo, hoc ipso infernū extincturus.

LVCTVS PARENTALIS.

In conductu.

MORTVI IN CARNE DEI.

Versus est in luctum Chorus Noster Ierem. C. 5. a. 1.

LVCTVS I.

SUnt cæteris eburnea
Sepulchra, sunt marmorea:
Christus dolore moritur,
In lacrymis deponitur.
Fortuna terris inclyta,
Rigescat hîc attonita.
Ad pauperis prodigia
Christi, gemens cordolia.

Est cæteris erythreus
Gangisque murex aureus,
Nudo sed Christus pectore
Rigente pendet arbore.
Blandæ valete charites,
Dulces amoris Alites,
Belliquè Musæ moduli,
Pleni Camœnis hortuli.
Flero non loqui valeo:
Si loquor; ecce taceo:
Peroro sinè vocibus,
Suspirans in gemitibus,
Sol occidens in lacrymis,
Pijs serenat animis,
In cordis Nostri tumulo
Scintillat igne tremulo

LVCTVS II.

TRagædijs Proscænijs
Mœstis quis adsit Nœnijs
Theatrum Crucis panditur,
Actor DEUS conspicitur.

Quæ vox ſalutat audio,
Quis actus ſit perſpicio;
Ligatô Chriſti brachio
Solutus ecce venio.
Viator hîc attendito!
Si mœror eſt perpendito!
Effertur è patibulo,
Non Matris almo lectulo.
Portatur absquè lumine,
Obducta Lux caligine:
O ſcena funeſtiſſima!
O Pompa ſortis ultima.
Tumbâ Creator clauditur,
Qui non Olympo capitur!
Vexilla Regis pergite,
Planctus, querelæ, dicite.
Cautes ſed ecce rugiunt,
Rupes & antra mugiunt;
Spectantquè mēbra lacera
Plorantquè Chriſti funera.
Dum

Dum tacet in Cruce DEUS,
Choros remisit Orpheus;
Qui ploret (abest) vulnera,
Qui stringat (abest) viscera.
Obmutuêre Tullij,
Silentquè Crassi Hortensij,
Demosthenes cum regulis
Defecit cum oraculis.
Tu penna carmen scribere,
Tu lingua velles dicere:
Verbum Patris conticuit,
Flos noster en evanuit.

LVCTVS III.

Fides tacete perfidæ
Quas Phœbus aptat invidè;
Valete; sat ludibria
Vanâ lusisse gloriâ.
Clotho Lachesis audiunt;
Chordas choreis rapiunt,
Ple-

Plectroque ludunt ferreô
Conſciſſa facta defleo
Eſt acta jam Comœdia,
Phalanx videt Plutonia,
Luſumquè fantes variè
Dentem minantur Furiæ.
Jam munde ceſſa ludere,
Addiſce riſus plangere.
In mundo munda conſciam
Immunda mens licentiam.
Sub tam ſpinoſo vertice,
Et tam cruento latice,
Non decet roſas ſternere,
Nec dirum nectar bibere.

LVCTVS IV.

DApum Luculli dulcia
Midæ fament edulia:
Libando Chriſti vulnera,
Nulla prægusto funera.

Neroniana balſama
    Sunt fœda florum Pergama
    Et Anſerum ſunt ſtagnea
    Antoniana balnea.
Elatioris pretia
    Trojæ, Thebêa mœnia?
    Vobis niſi de pulvere
    Multo ſepultis cinere.
Et vos faces Dardaneæ
    Tœdæ foras Atheneæ,
    Ut umbra vos ſqvalleſcitis,
    Ut fumus evaneſcitis.
Jam Crœſus orbi viluit,
    Quis poma pluris meſſuit
    Tantalus? cruda pretia,
    Quis fœda dira obſonia.
Amor propinat lacrymas
    Propinat has fuſiſſimas
    Hæc Chriſti cara vulnera
    Sunt vitæ noſtræ munera

LV.

LVCTVS V.

STellata Cœli ſpatia
Manus tentas Icaria:
Sed levitas hæc gravior,
Centro manet remotior.
Pennæ volent Dedaleæ,
Non tangent aſtra cereæ:
Dum Solis absque lumine
Jacet DEUS in ſangvine.
Themis venuſta Filia,
Quæ pervolas Olympia?
Ad aſtra fruſtra properas,
Dum terris DEUM referas.
Pennas amore facias,
Crucem volando rapias,
Altiſſimo da brachia,
Tenebis alta imperia.

LVCTVS VI.

SCeptris nitent fulgentia
Lauris decora Imperia,
Dum

Dum Christus alget frigore
Toto calesco pectore
Heroa fronti Herculeas
Bellona nectat laureas,
Martis coronas alias
Fert Victor & Victorias.
Regina Mortis, omnia
Evulsit hastis lilia:
Myrrhæque fascem messuit,
Regni coronam secuit.
Si penso mundi Nomina,
Et Nominum tot Numina;
Sunt flores sine floribus,
Sunt sonus sine vocibus.
Sereno certat sidere.
Triumphat omni fœdere,
Qvi Martis novit opere
In signo Crucis vincere.
Spinas pro lauro nectite
Crucis trophæa erigite:
Trium-

Triumphat Victrix gloria
Hastas ponens in spolia.

LVCTVS VII.

VAlete jam deliciæ!
Vitæ Parentis Gratiæ:
Et vos amica labia,
Vos vos amica brachia.
Nil sunt in Orbis fascia
Collecta rerum spatia;
Si non fruar præsentia
Jesu, per quem sunt omnia.
Chari valete socij,
Fratres boni solatij:
Et vos sorores candidæ,
Vos vos columbæ providæ.
Valete turbæ montium,
Bellæ Phalanges avium:
Nolo; labellis canite,
Mœsto tamen concinite.
Vos flumini quæ blandula
Datis volucres oscula,

Valete: fletum ſapite,
Mortemquè Chriſti gemite.
Vos pulchra rerum facies,
Rerum duellans acies:
Sed pulchrior occubuit
Qui pulchra rerum nexuit.
Vos mille vos alligeræ
Paſſim Soractes plangere
Velitis, atra funera
Quæ plangitis per æthera.
Quo pergitis quò? varia
Centena volatilia?
Vos Vva Zeûxis decipit,
Vos Chriſtus ite recipit.
Valete vos Oviculæ,
Valete vos Capreculæ,
Quæ tonditis Pomaria
Sub Sole tranſitoria.
Hirſuta Sylvæ flumina,
Et denſa Campi gramina,
Gre-

Greges cubantes pratulis,
Duces canentes fiſtulis.
Ite torrentes garruli,
Et turtures vos queruli:
Cygni valete Nivei
Piſces valete ſquammei.
Num vos natantes Remoræ
Salſo gementis æquore,
Fletum pium tardabitis?
Planctus, procellas dabitis.
Valete vos, & æquora
Periculoſa, & Nemora;
Et Regna & vrbes: ſubdita
Et Regni & Vrbis capita.
Fontes ab ore mellei,
Curſus, Chori Pegaſei,
Armata Martis agmina,
Decora Phæbi Numina.
Princeps dierum ſplendide,
Simulquè ſponſe candide,
Auro-

Aurora Solis Nuncia,
Sororquè Noctis alia,
Depicta ſtellis Atria,
Et mille ſupra ſpatia
Valete: Lumen occidit,
Quod aſtra cuncta condidit.
Arbuſta tandem florida,
Et luſtra aquarum pallida;
Vireta plena Violis,
Et Virginum laureolis.
Conchis cadit rotundior,
Gemmis cadit nitidior;
Salvete mundi gaudia,
Valete tandem omnia.

LVCTVS VIII.

MOrs implicata in omnib⁹
Perorat in hominibus,
Latrat Moloſſis canibus,
Et rugit in Leonibus.

Quic.

Quicquid decorum fuerat,
Mors Momus atrox læſerat,
Criſi Catonis peſſima
Ferro metens ſæviſſima.
Degenerârunt ſæcula,
Ex artibus miracula,
Domosquè propter vacuas,
Alit vetuſtas Noctuas.
Arces ruinam bajulant,
Clavos honorum poſtulant
Surgunt ruuntquè grandia,
Soluta quæ faſtigia,
Memphyticæ Pyramides
Elatiores lapides,
Umbram minorem jaciunt;
Fungô minorem capiunt.
Vesuvius tot Montibus
Minatur, Eûrus Pontibus
Gigas altis ſideribus
Falces decoris floribus.

Quicquid vides durabile
Nil eſt in orbe ſtabile:
Alterna ſors te decipit
Alterna mors te ſurripit.
Ut flos decorus oritur,
Areſcit atquè labitur;
Sic vita noſtra carpitur,
Fœlix qui Chriſto moritur.

LVCTVS IX.

SI lyra mentem convocat,
Fruſtra me ſonꝰ provocat:
JESU ſonat memoria;
Vocatquè nos hæc tibia.
Te provocant ſuſpiria
Redemptor, Alma Gratia!
O grande Cordis gaudium
Cordis mei dimidium.
Noli Pater confundere,
Multum cogarne plangere?
Exper-

Expertus Alpha dicere
Quid ſit Bonum deperdere
Nam filius ſum conditus
Semper tuus ſum ſubditus;
Sive malus deficiam,
Sive bonus proficiam.
Ardens retorta paſſio,
Tantùm febrilis ratio:
Affectus ergo corrige
Pronos & hos intellige.
Nunc Muſa ſupplex patitur,
Ad Te Redẽptor loquitur,
Quò Paſtor alme graderis?
Inter lupos quò traheris?
O Horte! plene ſentibus,
Et Noctuarum luctibus.
Nemus! Latronum Nemea,
Horroris atra fovea.
Arbor Draconis Indica!
Celans virus fatidica!

Stri-

Stridens medullâ ferreâ;
Et poma gignens ærea
Luctatur inter ſpiritus
Iacob, graves anhelitus
Spumans: refeſſa ò brachia!
Minora ſunt hæc prælia.
Fluunt cruoris flumina,
Planguntquè Cœli lumina,
Te Moyſe gentes vincimus,
Per terga Ponti pergimus.
Sed quò veni? jam neſcio,
Vitam meam non ſapio:
Jam Poma ſunt Calvariæ,
Sunt mala Noſtra Furiæ.
Sunt arbores Patibula,
Fructusquè mortis pabula,
Iam fata funebralia
Vertuntur in bellaria.
Laurus Salutis Unica
Arbor Crucis vivifica,

Fructus tuus nos nutriat,
Et brachium custodiat.

LVCTVS X.

VOs saxa tergũ flectite (te s
GenuquèChristi exprimi-
Sol dormis? ast evigila:
Manes volant, Sol rutila.
Dormite JESU pugiles,
Hostes rotantur vigiles;
NuncPetre surge ad laureas
Sumens triumphi galeas.
Surgat DEUS: mente induam
Magos: ad ima defluam
Cadens ad Christi genua
Pro victima; ast exigua.
Vos Gratiæ vos currite,
Humo cadentem tollite:
Surgat; meæ nam dexter
Sunt impares attollere.

LV

LVCTVS XI.

LIbat Roſam ſcarabèus,
Amor liquat nectareus,
Canis refuſus maculâ,
Beata ſumit fercula.
Sacrilegis cum labijs
Joab, procul cum brachijs,
Scindens amica latera
Fundens amica viſcera.
Non ſic Oreſtes Pyladem
Dilexit; ac Iliadem
Homerus inter pocula;
Hinc falſa cedant oſcula.
Quid hac crumena latitat?
In corde livor palpitat
O Noſtri amoris Nundina!
O Pectus! Orci limina!
Quid dolo ſævè proficis?
Quid latro torvè proſpicis?

Famem poſt cænam pateris,
In auro Midas moreris.
Pendebis probrum cælitum
Eſca perennis alitum
Tu fune trahis tartara
Mortiſque poſt te labara.
Reſtes tui ſint laquei,
Teſtes tui ſint Orphei,
Traharis in patibula
Traharis in ſpectacula.
In me DEUS convertere,
Iudam docens me temnere:
A Te Magiſter reſciam
Chariſmatum verſutiam.

LVCTVS XII.

SEd mi DEus quò traheris?
Te tollimus, tu tolleris.
Arctaris in ligamine
Incomprehenſe Domine
Sam-

Samſon jaces in reſtibus,
Nullis reus reatibus:
Iudæ Leo comprimeris,
Radix David contereris.
En ipſe ſum, me capite:
Chriſto meo vos parcite,
Quid eſt rea Innocentia?
Quæ fraus in hac Iuſtitia?
Fremant freti Ceraunia?
Tremant humi tentoria?
En Veritas percutitur,
Blaſphemijs impellitur.
Væ fabuloſis mentibus,
Et fraudium Doctoribus,
Novis noviſquè ſenſibus,
Novis noviſquè litibus.
Tuam Roſam dum ſapiam
Mi Chriſte ſpinas ſentiam,
Tuos odores capiam
Tuis Camœnis ſapiam.

Tot nectimur criminibus;
Percutimur ruboribus,
Dignare JESU ſolvere,
Iudex Benigne parcere.

LVCTVS XIII.

REges coronas ponite,
Christus nudatur gemite:
Investiuntur lilia
Byſſo; mea at pervitia.
Vos Roſæ quid? facceſsite
Caput (recuſo) cingite
Curules hinc eburneæ
Procul abeſte gemmeæ.
JESUS nudatur, cæditur,
Et morſibus conſcinditur,
Satellites laſſamini
Date ſpirare Numini.
Vos digna digna funibus,
Vos corda vos compedibus

Quæ

Quæ duriora rupibus
Horridiora cautibus.
Tu Vestibus exueris,
Mei velamen sceleris:
Mens grande nefas exuat,
Tuos dolores induat.
Qui pingis Astra facibus
Ornasquè prata floribus,
Dum nulla portas vellera,
Me vestis inter sidera.
Iam fulcra mundi ruite!
Iam tecta Cœli cadite:
Iacet, tacetquè Conditor;
Fugitquè Iudas proditor.
Quis membra condet lacera?
Quis tanta cinget vulnera?
Da Mater Alma fasciam,
Cingas livoris copiam.
Ubi manes ò Filia
Mori, decora Gratia?

Patri datura pabula
Planctus manus & oscula.
Vos Iudices nil sapitis,
Nec Veritatem tangitis:
Sum testis & sententia,
Pro Regis Innocentia.

LVCTVS XIV.

LUsũ cachinnant Numini,
Luduntquè Verbũ Dñi,
Verbum tacet; Quo condita
Cœli firmatur Orbita.
O spectra Ditis inferi!
Dentes latrantis Cerberi!
Orcus recondat lividos
Chaòs recludat luridos.
Tremore nutant Æthera,
Rigent tenebris sidera,
Adorat os Angelicum
Collaudat os Seraphicum.

Hy-

Hymen per aſtra funditur,
Per aſtra Hymen revertitur:
SANCTUS chori certantibus
Certātq; SANCTUS vocibus.
Tandem ſatelles ſapies?
In fata quæ deſipies?
Ludens DEUM facetijs,
Fictis ridens blanditijs.
Mi Chriſte! portas ſpineas
Opprobriorum laureas,
Quæ ſunt nequam capitibus
Inſcripta terſis frontibus.
Tu Chriſte ſalus perditis,
Mei Corona capitis,
Lumen vagantis animæ,
Et meta mentis intimæ.
Pudet coronis ludere,
Sceptris pudet ſplēdeſcere,
Tu quando ſpinis Domine
Irriſus & arundine.

Mentis meæ rebellio
Vesana, cæca passio,
Caput spinis implicuit,
Flagrisque corpus secuit.
Recumbens inter lilia,
Tu factus Agnus hostia
Pro me, meis qui cornibus
Diris inhæsi vepribus.
Hæc densa sylva capitis
Cor tui cingat militis
Quam diris spinis sauciat,
Errantem Prædam capiat.
Vos vos adeste comptuli
Vanis comis Narcissuli,
Spectate, qui fulgentibus
Assurgitis cervicibus.
Vos Iudices, vos torvulos
Vestros velatis oculos:
Erratis in pernicie,
Christi velata facie.

LV-

LVCTVS XV.

TRabale lignum pateris!
Atrociter deprimeris:
Hæc trabs rigens lapidibus,
Par ne tuis eſt viribus?
Sub mole firma Charitas,
Laxata venis Bonitas;
Aſt ponderis hæc gravitas,
Eſt illa ſervi levitas.
Tuis Apelles bellulis
Depinge Regem tabulis,
Artis tuæ ſit linea,
Crux iſta tam ſangvinea.
Quis Phydias, in âere
Exercitum componere
Iactat? in illo prælio
Chriſti triumphet ratio.
Tu Myron mirum fuderas
Taurũ metallo, ſculpſeras

Lizippe: nunc aſt apprimè
Paſſi dolores exprime.
Illum vides ſuccumbere
Gravi Crucis ſub pondere;
Qui portat Orbem tacitis
Tribus ſuis in digitis.
Caſum formident culmina,
Formidet Mundi Machina:
Dum cadit Athlas bajulus,
Totus ſub mole tremulus.
Cadit tamen velociùs,
Ut ſurgat inde graviùs,
Et omne poſt ſe rapiat
Qui cuncta nunc anguſtiat.
Dum Chriſte mũdus premitur,
Noxis onuſtus labitur:
Collapſa Regni brachia
Tuâ leves potentiâ.

LV.

LVCTVS XVI.

NObis Pater abſtraheris,
Dum dira cruce tolleris:
His filios feralibus
Quis alligabit frondibus.
Caput inclinas; blandula
Sed nemo præbet oſcula:
Expandis alma brachia?
Sed Noſtra non ſunt obvia.
Pandis latus virgineum,
Monſtras cor illud roſeum,
Mutare mecum cogitas,
Omnes venite, flagitas.
Frontem vagantem Domine
Crucis reforma lumine;
Ut inter Agnum lilia,
Mentis ſequantur gaudia.
Sit Crucis hoc patibulum,
Intenſi amoris ſpeculum:
Manus

Manus pedes admoveam.
Hîc mente fixus hæream

LVCTVS XVII.

SEmper meum ſit gaudium,
Crucis tuæ ſupplicium:
Et dira perſecutio
Tui doloris ratio.
Ardes Magiſter nimiùm,
Gemens refundam fluvium;
Ut lympha flammas deleat,
Sitim vel hanc refrigeat.
Ad me propinas ſitio,
Anhela mens in tædio:
Ad me propinas, propera:
Me ſacra potent vulnera.

LVCTVS XVIII.

O Vita noſtra moreris!
Lumen meũ cõfunderis!
Verùm

Verùm tuos tam blandulos
Qui claudat abest oculos.
Non est quies supplicio,
Et nulla diversorio:
Mundus in Rosis volvitur,
Christus in spinis moritur.
Depone corpus inclytum,
Et tolle Ioseph spiritum,
Portare quondã Dominum
Qui dignus ulnis virginum.
O ignis ò extingveris!
Fluentis amne vulneris!
Tepescis inter funera,
Decoctus inter vulnera.
O Astra cœli plangite,
Vestras faces extingvite:
Homo Deus jam moritur
Cœliquè fax extingvitur.
Vos pleiades auricomæ
Stellæquè vos pluvivomæ
Plo-

Plorate: mens in Mortuo
Mari natat perpetuò.
Ubi color purpureus?
Totus jaces ſangvineus:
Flores natant in ſangvine,
Halantquè miro germine.
O ſangvinis! & os de oſſibus
Meis! ah cor gemitibus
Excede! vena rumpito!
Sangvis totus ebullito.

LVCTVS XIX.

AH pulchre rerũ Domine!
Iaces ſed absquè ſangvine:
Non in decoro lectulo,
Sed Crucis in patibulo.
Non lectus ille floribus
Ornatus eſt ſed ſentibus:
Quieſcis abſquè requie,
Spectaris abſquè ſpecie.

Amor

Amor meus patibulum
Ascendit, ò spectaculum!
Amor tuus me rapiat,
Affigat atquè vinciat.
Tecum virentes margines
Arent, & omnes ordines
Florum, favores tẽporum,
Decora serta Nemorum.
Ceres reponit pulveres,
Negans aristas veteres:
Turbantur astra & æthera
Ob tanta Christe vulnera.
Marcescat omnis Vanitas,
Et omnis ejus claritas:
Virtus resurgat germine,
Rigata Christi sangvine.
Tu dormis in patibulo,
Potus molesto poculô:
Confige conscientiam;
Ne morte pressus dormiam.

Ut

Ut mens falerna capiat,
Tuos racemos ſapiat,
Quos prælo crucis exprimis
Pijs propinans animis.

LVCTVS XX.

CErnas tamen, qua facie
Qua Chriſte fulges ſpecie:
In hoc cruoris rivulo,
Tanquam natas in ſpeculo.
Dat ſpina fronti conſcios
Divinitatis radios:
Te Chriſte cerno roſeum,
Claviquè dant aculeum.
Virtus latet Magnetica,
In hac manu mirifica:
O alma Virtus! ferreum
Trahas ſimul cor aureum.
Nunc denſa quercus laceret
Et Abſolonem ponderet:
Me

Me ſpina Chriſti capiat,
E flore laurum faciat.

LVCTVS XXI.

HEû mille Cœli tenebras!
Et mille cæcas palpebras!
Diogenis lux videat,
Non eſt homo qui doleat;
Umbræ jacent in æthere,
Venti volant in àëre,
Titan ſub undas abijt,
Plauſtro Bòótes tranſijt.
Nunc Eûrus Auſtrũ provocet
Et ſomnolentos convocet,
Intretquè Luna noctium,
Per tecta dormientium.
Sed Luna cincta tenebris
Noſtris receſſit palpebris:
Eûrus cum Auſtro ſæviunt,
Aures tamen non audiunt.
Extin-

Extincta lampas Virginum,
Abest occursus luminum:
Sponsus doloris clamitat,
Voces (abest) quæ cogitat.
Mi Chare, frustra gemitas;
Quamvis querelā clamitas,
Responsa non dant labia,
Ploramus hæc cordolia.
Sed cùm plorare debeam,
Tingam coronam spineam,
Donec rosæ tam roseum
Meum coronent Orpheum.

LVCTVS XXII.

ROgo tamen mi Domine,
Quis læsit illo fulmine?
Ego resolvi viscera,
Et illa feci vulnera.
Quid Verbum de me loqueris,
Quod causa mei pateris?
Pro-

Pronuntians me liberum,
Dimittis culpæ Numerum.
Tu longa funde flumina
Aquosa Thetis agmina:
Lymphis procellæ surgite,
Tantumquè nefas mergite.
Semper voluntas libera,
Tot fabricavit scelera:
Ignem concepit seriò,
Frænata nunquàm passio.
Levisque mens cum levibus,
Semper volabat avibus,
Ultro suos hostilibus
Pedes ligando retibus.
Lumen vidisti gratiæ,
Splendor piæ clementiæ:
Florem pupillæ rapuit,
Quod flore tantûm potuit.
Si Pater nobis miseris
Vel solo mihi irasceris;

Thre-

Threni gementis, omnia
Demitigant incendia.
Si lapsa calcas brachia,
Pedes tenent suspiria:
Si digna monstras fulmina,
Sunt clausa flentis lumina.

LVCTVS XXIII.

CHare Iesu me suscipe,
Ad vota servum recipe:
Fenestram cordis inspice,
Quæ dona desunt inijce.
Te sæpè flendo cupio;
De te tamen nil sentio:
Orantis os est fervidum,
Cor tamen manet frigidum
O lumen ardens! intimum
Suspendis absens animum:
Te quæro; tu vis fugere,
Quærisque; nolo currere.

Nil amplius desidero;
Et auribus nil ingero;
Tantùm te mihi præbeas,
Vanumquè cor coërceas.

LVCTVS XXIV.

Vitæ quod infortunium,
Fallit bonum respirium?
Tu lude sors; despiciam,
Tentare sortem fugiam.
Turbor vagis amoribus,
Non una corda inflantibus:
Diu cogor decumbere,
Percussus tali vulnere.
Nefanda fax, cur intimis
Non vult sopiri lacrymis?
Ægrotus inter tædia,
Fruar Iesu præsentiâ.
Sub Crucis tuæ limine,
Cor meum serva Domine,

A

A Cujus pendet brachio
Salutis meæ ratio.
Dic tamen vale fragili
Qui canto Ave Placabili:
At non vale mî dicito:
Manere tecum cogito.
Cordis mei Tu Requies,
Affectuum temperies,
Meiquè vindex funeris,
Ultor benigne ſceleris.

LVCTVS XXV.

NOlo Catonis operam,
Vt vel coloſſos referam:
Sint cordis mei culmina,
Tot paſſionis lumina.
Sint fulcra continentiæ,
Spinæ: dolores Gratiæ:
In corde Chriſti gemmeas
Scandam curules, aureas.

Sed

Sed quò volando rapior?
Pennis quibus decipior?
Mens ecce casum patitur,
Elata mens decipitur.
Plorabo Christi vulnera,
Planctum spectate sidera
Gemmas refundāt gurgites
Pro me legetis Charites.

LVCTVS XXVI.

O Vita! Pax & gaudium!
Meæ salutis pretium!
Quis tanta dignè funera
Pensabit, atquè viscera.
Volens te mihi tradere,
Permiseras affigere:
Cur ergo Te non cupiam?
Et vana tot despiciam.
Promitto me corrigere;
Sed nolo crimen fugere:

Et multa vellem facere;
Sed horum nil incipere.
Quando premor anguſtiâ,
Proborquè patientiâ,
Tecum pati non appeto,
Meum ſed æſtum repeto.
Lumen labentem reſpice,
Pias querelas inſpice,
Mentes juvent alligeræ
Ne mens ruat cum ſcelere

LVCTVS XXVII.

QUi tecum Crucē ſuſtinet,
Honoris culmen attinet,
O Culmen hoc appetere
Simul velim conſcendere.
Martis reflorent laureæ,
Mentis triumphant galeæ,
Rejecta Chriſti ratio!
O corda dura! Paſſio!

Licet

Licet sint scriptæ literæ;
Nihil tamen vis cernere:
Jam claude casta lumina,
Sunt Christe dira carmina.
Hæc Passionis tabula,
Sit vitæ meæ Regula:
Tu claude Christe lumina,
Sūt scripta pro me carmina.

LVCTVS XXVIII.

JN Cruce pendet mortuus,
Sed dolor est exiguus:
Vos cor creata scindite,
Cordisquè gemmas legite.
Hic ille Bellizarius,
Quem vulnerat Mars impie.
Serena frons conjiciat;
Nam livor atrox sauciat.
Regis dolorum Purpura,
Tot traxit in se murmura,

Certatur inter ſpolia;
Sed ſorte prorſus dubia.
Tu Salomon tu pectora,
Tu ſcinde litis pignora;
Ancipiti non gladio,
Nec cædis in dimidio.
Eſt omnium redemptio,
Salutis una Portio,
Sub umbram hujus Pallij,
Omnes volamus ſocij.

LVCTVS XXIX.

DIgnare mecum vivere,
Vitamquè curem ſapere,
Tentantis aſtum ludere,
Pugnantis arma vincere.
Jllos Periclis galea,
Hos Tulliana laurea,
Hos pellis ornat inclyta;
Hinc ſunt diviſa capita.

Gu-

Gustem doloris calicem,
Potemquè mentis apicem,
Mei graventur radij,
Fastum videre nescij,
Me lignum Crucis dirigat,
Me dextra Christi corrigat,
Ocellus almus videat;
Ne grandis hostis noceat.

LVCTVS XXX.

QUò Corp⁹ Christi ponerē,
Vobis canendo dicerem:
In cordis ecce tumulo
Et requiescet angulo.
Parata sunt conchylia,
Parata sunt Palatia
Perunge cordis thalamum
Halans odore balsamum.
Sed metra quò vos abitis?
Luctusquè quid vos sapitis?

Si facta Verbi penderem,
Cantare non sufficerem.
Io triumphe! canimus:
Mors victa; Vitæ plaudim⁹;
Undæ cruore fluctuant
Frontem corallis diluant.
Guttis fluenta roseis,
Spumantq; gemmis Niveis:
Frons dat Crocū tam livida,
Ambrosiam Mors acida.
Mel quæritis; hanc sapite
Mortem: piam concipite:
Sangvis gelat; frigescitis,
Hunc Fontē qui non bibitis
Ah ad cor meum redeo,
En ipse totus algeo:
Fusa per cordis viscera
Inebrient me vulnera.
O celle cordis anxie,
Amor nimiùm saucie,

In

In cordis mei tumulo
Et requiescas angulo.

LVCTVS XXXI.

SAlvete Christi dulcia
Passionis insignia:
Vos arma mentis intimæ,
Meæ triumphus animæ.
Coram vobis profundiùs,
Provolvor ac devotiùs:
Tu me transfige lancea,
Confige spina rosea,
Caput Arundo percute,
Mentis errores discute,
Restes ligate brachia,
Et quæ soluta labia.
Vos me catenæ trahite,
Ad astra cœli ducite:

Flagella, virgæ, scribite,
Meum cruorem bibite.
Tuquè Columna fulgida,
Mentem vagam consolida:
Anhelam sitim spongia,
Rore cælesti inebria.
Apes volatu nimio,
Venite cum Aresio:
E Spina Christi rosea,
Labra legetis mellea.
Hoc Aquilæ diluvio,
Natant sine naufragio,
His, secla nostra ferrea,
Ex clavis fiunt aurea.
Hoc Crucis in Palatio,
Salutis regnat ratio:
Et mens armatur regijs,
Passionis insignijs.
Crux arcus, clavi jaculum,
His scindo Mortis vinculū;
Con-

Configo ſtygis tartara,
Hoſtis devinco labara.

LVCTVS XXXII.

QUem mortuũ deponimus,
In cordis urna claudim⁹:
Et gemmã quam perdidim⁹,
Cordis coronæ imponimus
Viator ah attonite!
Diſces, lege non perdite:
En Vita pro Te mortua,
Tibi ſalus reſidua.
Si flere ſcis cum gaudijs,
Spirare præ tripudijs,
Adverte: mentis inclytum,
Vertas choros in gemitum.
Hoc unum VERBUM revide,
Quod in hoc ſcriptũ lapide,

Cûi latet tuæ prospera,
Meæquè vitæ litera.
Hîc inter mortis anchoras,
Quiescit Anaxagoras,
Qui vivere te docuit,
Pro te mori non timuit.
Hîc jacet Samson rarior,
Antæo Gigas fortior,
Quiescit Athlas bajulus;
Pressus est mortis stimulus.
Hîc clava jacet Herculis,
Hydræ monstrosa jugulis:
Mars, mortis Victor rediēs,
Potus cruore dormiens.
Felix Trojæ Palladium,
Mortis pellit excidium:
Hoc ANGULARI LAPIDE,
Spes nostra armata providè
Christi breves deliciæ,
In orbis ampla facie!

Sub-

Sublatus est à filijs,
Sublatus à delicijs.
Ut fecit Artemisia,
Honoris illa gloria;
Sic Christus ausus libere,
Mortis favillam bibere.
Fatale suis oculis,
Suisquè legat epulis,
Balthasar Epitaphium,
Suumquè Mors exitium.
Sol occidens in sangvine
Sereno surget lumine:
Hûc cultu vos virgineo,
Cum flore gentes roseo.
Christi placeat auribus,
Plus Magdalena fletibus;
Quàm Virgines tripudiò,
Vel innocentes gaudiô.
Jacet: resurgens veniet,
Sublatus omne rapiet:

Sci-

Sciemus Omnes vivere;
Nam Pneûma dicet sapere.

LVCTVS XXXIII.

CLange tubis ò Helicon!
Victor triumphat Mysticō
Prostrata cujus artibus,
Opima Mors in manibus.
Trophæa vos erigite,
Vos querna Parcæ struite:
Hæc ligna scandēs, vos Deus
Vicit, Triumpha amor meus!
Astrorum faces, Regiam,
Spectant triumphi gloriā;
In plausus terra tremuit,
Ad quos Infernus gemuit.
In Purpuras erubuit,
Tibi sangvis: effloruit,
Virga Victori in laureas,
In palmas mille, gemmeas.
Iam

Jam ſpina Roſas nexuit,
Arundo ſceptra poſùit,
Catena fit nitidior,
Crux Thronus Tibi gravior.
Magna triumphet Charitas!
Immenſa verè Bonitas!
Cûi dum Victima cadimus,
E Mortis luctu ſurgimus.
Tu parce Tu Benignitas,
Benigni quoq́ ſimplicitas,
Peccavit in Te ſepiâ,
Luctus ſui præ Nœnia.

REDEMPTORI
Generis humani
Soli Iuſtitiæ,
In decurſu diei Vitæ,
Sereniori ab occaſu
Supplex Latria.

Dum vivo morior, moriēti reddere Vitā,
Mors tua dignetur, Reddita VITA MEA,

SOLI IVSTITIÆ

è Rubro Paſſionis MARI exurgenti.

Victima laudis.

V*T* c *RE* mes *MI* ſerum *FA* cinus *SOL*
projice f *LA* mmas:
Sunt ma *LA SOL FA* teor; lu *MI* ne
adu*RE* cap*VT*.
VT MIRE FA ri queat os, *MI* hi *SOL*
vito *FA* l *LA* x,
F *LA* mmea *FA* x *SOL MI*, *FA* x *REMI*
grato vel *VT*.

LECTORI

Vltimum VERBVM.

liſti:
COllige qui ſpectas, ſi vulnera tãta tu-
Quã vivas Normã, Regula ſcripta tibi
Hoc dicat VERBUM, de te quid sẽtiat almũ
Dũquè tacet; pro te collige quæ patitur

BENIGNI BUCHOWSKI

Benedictini Tynecensis

CHORVS

In Tabula rasa.

Virginis & Matris

MARIÆ.

Cum permissu Superiorum.

Anno quo morbos extinxit Virgo
FERALES. 1712.

Ad Virginem Deiparam Parenæsis.

IO triumphe Virgo! Tibi terra Polusq; plaudit. Saltū edite saxa, rupes pulsate tympana: non Amphion cano; plus quàm Amphion. Ludo Vos non eludo: Vivat Thaumaturga MARIA. Benignißimam cano: vix incipio cantum, & jam pauso. Suppleat Angelica scientia, quod humana nescit ignorantia. Septem orbis miracula vel in una tabella Virginis spectanda sunt, eò ingeniosiùs, què delicatiùs Virgo Hæc, apicem honoris supra omnes creaturas transcendit. Hinc inscribo: NON PLVS VLTRA.

LE-

LECTORI.

Virgineum Virginis VERBVM,

Virgineũ ſapias ut lector dogma MARIÆ,
Abſtineas craſſis eloquijs: taceas.

VIRGINI BEATISSIMÆ
Sine labe conceptæ.

ODE

Explode flammas hæreſis ignea,
Sunt vana cõtra prælia Virginẽ:
Si Rubus ardet, non favilla,
Nec perit ille rogô nefandô.
Ut lucet aurô gemma Serenior,
Sic Virgo ſpargit Virgineum jubar,
Divina ſervat flamma partum.
Nec faculis Adamantẽ adurit.
Solis decores Heliotropium,
Sequendo, mundũ greſſibus evolat
Ignorat umbram mortis atræ,
Concipitur ſine labe Virgo.

Con-

Conclusit Hortũ Flos tuus inclytꝰ
Serpẽtis angves Te fugiũt procul:
Excludis omnes Virgo talpas,
Inviolata MARIA flore.
Perflavit Auster germina Virginis,
Nec ulla possunt folia carpere,
Dentes latrantis semper hostis,
Cujus odor fugit inter astra.
Qui Te levato lumine concipit,
Excedit Orbem: Sis sapientia,
Conceptus almus atque mentis:
Quo maculis sine, cor gravetur.

B. V. M.

Speculum sine macula.

IGnorat maculas omnes castissima Virgo,
Pulvere nec speculũ maculat maculata pupilla:
Hinc sua qui tentat jactata venena reportat,
Concidit exanimis basiliscus funera spectans.

B. V. M.
Speculum Iustitiæ.

MAgne Iòás primò, tandem mi-
nor omnibus Unus,
Iustitiam perdis, nec habes quod
splendeat in Te:
Quis miser ah ego sum speculabor
Virgo MARIA:
Suspēdas gladios, oculos ne perdere
cogar.

B. V. M.
Stella matutina.

TU stellas pingis radio Lucarine
decoras,
Ars oculis grandis non tamen
illa nitet,
Cujus splendores Phœbo præsente
recedunt,
Nec sua diffundit lumina ficta color.
Dormiat obscura Ars, surrexit Stella
MARIA;
Ad faciem SOLIS clarior illa nitet.

Fons hortorum.

AMara fundit flumina
Fons Mara dictus ille;
Sed Moysis in ligno DEI,
Dulcescit atra lympha.
MARIA Fons vitæ, mihi
Dulces refundis undas,
In quo natat lignum Crucis,
Fructus meæ salutis.
Tu secla reddis aurea
Malumquè dulce nobis,
Flores resurgunt langvidi
Undis tuis rigati.
Decerpta vitæ folia
Renascimur per illas,
Avulsa venti turbine
His POMA nos NATAMUS.

B V. M.

Rosa sine spinis
Lilium inter spinas.

VIrginis intactæ devincunt lilia spinas.
Excludit spinas ergo MARIA Rosa,

B. V. M.

Tota pulchra.

VIrginis aspectũ pulchri decorare colores
Sed pars est; totũ cõtinet INTEGRITAS,

B. V. M.

Sole & Luna pulchrior.

PRima meos oculos rapuisti Virgo decora;
Qui cæcꝰ fuerã nũc oculis video.
Mente tamen video: Si miror mira per orbem,
Te nihil ô Virgo clariꝰ orbis habet
Luna suo pallet vultu, Sol ore rubescit
Ante tuos radios; perdit uterq; decꝰ,

Procidit ad plantas & adorat Luna
nitorem,
Stellæ mirātur, Sol famulatur ei.
Purpureas Aurora Rosas diffunde
MARIÆ;
Lux oritur Lucis, purpura ster-
nat iter.
Stella Iacob Solē genuit, quo Sola
coruscat,
Infernum penetrans atquè reclu-
sa Poli.
Flammiferum currum Phaëton si
tangere tentas;
Cum Moyse abstergas de pedi-
bus maculas.
Aquila tu pullos volitas librare
tenellos;
Ast clausis oculis mens pia plura
videt.
Concipit atquè parit magno de Lu-
mine Lumen,
Virgo parit lucem; Lux tamen
ipsa Parens.

Virginis: ingreditur signū Sol Virginis almæ
Quo signo Virgo signa pudoris habet.
Miraris natura modū; sed parce MARIÆ;
Mutat naturam dum parit illa DEVM.
Non radios part⁹ minuit, nec Solis honorē
Cujus ad exortum sidera clara nitent.
Virginis aurora est; dū tāto lumine splēdet
Iam vanos radios contrahe Phœbe tuos;
Quæ te spectavit lacrymatur palpebra mentis,
Hesperijs undis mergito Virgo caput.
Pulchrior es Lunâ Tu Phœbo pulchrior ipso:
Quem radio irradias, pulcher & ille manet,

B. V. M.
Sponsa S. Spiritus ab Angelo salutatur.

ANgele Virgineum tacitæ dic Salue Puellæ;
Tu dicis VERBUM Triadi quod Virgo perorat,
Audiat Orator, Cœlum miretur & Orbis:
Quod loquitur Virgo, Deus est vox atq; salutis,

Quam

Quā tacuitVirgo prudens sponsoq́; fidelis.
Hinc est quod trepidet secreti cōscia Virgo
Mētibus alligeris quòd VERBUM innotuit illud.
O Virgo VERBÔ, mundi tu corda salutes:
Quàm procul à Te sum! dic pro me Candida Verbum,
Angel⁹ in cœlis Superis quod nūciet illud.

B. V. M.

Quem genuit adoravit.

VEnite mundi Principes,
Et Principum coronæ;
Regina Cœli fulgidas
Suas comas reponit.
Nostri corona Verticis,
Diadema grande cordis,
Lauros virentes squallido
Innectit ecce fœno.
Demittit Arbor brachia,
Suo gravata fructu,
Inflectit almo fructui
Suos tenella ramos.

Si longa rivi flumina
  Solem sequantur umbræ,
Quem gignit una Virginis
  Miratur unda Fontem.
In Cathedra deprædicat
  Suumquè lingva Verbum,
Fretiquè narrant viscera
  Fusum jubar per Orbem.
Stringit cadenti brachio
  Vitis suos racemos,
Stringit MARIA filium
  Suamquè Concha gemmã.

B. V. MARIA

Fugit cum puero IESU in Ægyptum.

PEr Mare Christe fugis, Mare Mater trajîce Christe
Te perquirenti semita nulla patet.

B. V. MARIA
ad Infantulum JESUM

Similis est dilectus meus Capreæ hinnuloquè Cervorum,

Quò Virgo pergis anxia?
 Vastos petens recessus:
Quis impetus per lilia?
 Quæ vox lacessat astra?
Per terga curris montium,
 Violas, Rosas decoras.
Ah te mihi quis, clamitas!
 Puelle Nate servat?
Cum capreis cum Cervulis
 Formose Nate curris;
Per mentium cacumina,
 Per cordium roseta.
Incomprehense Capree,
 Quis te mihi prehendet!
Sic Nate carpis flosculos
 Ut nullus inde vulsus.
Investigabiles tuæ
 Viæ, latent ocellis;

Trahis tamen post te Pie
O corda mille JESU.
His ludis in fastigijs,
Si mens levata cœlo:
Si cor tuorum floridum,
Hoc pasceris ligustro.
Sic Pulchre curris Cervule
Ad lacrymas piorum;
Ut millies ah diffluat,
Quisquis Te adesse sentit.
Ah te mihi quis avocat
Campus, decore JESU?
Quis te mihi quis indicet,
Quæ ludis inter arva?
Iam Titan undis mergitur,
Nidos petunt volucres:
Parcitquè Messor germini,
Grex atque Pastor arvis:
Meum tamen non attulit
Natum revertens aura;

Nec inde gratum nuntium
Zephyri mihi reportant.
Quæ ſpiſſa ſerta frondium
Ubi notent recumbas?
Quiſte ſibil us Africi
Mihi Decore narret?
Tu Luna monſtra cornibus,
Stellæ mihi videte:
Vos aſtra veſtris nutibus
Pedes meos docete.
Aurora veris optima,
Regina pulchra campi,
O cinge Nati floſculi
Caput mei Puelli.
Roſæ tenete brachia,
Armate colla geminæ.
Poſt Caprei veſtigia,
Totusquè currat Orbis.
Ut Capreus pertranſiens
Citus hinnulusque Cervi?
Sic

Sic Nate curris, lilia
Premens, ubi recumbas.
Fili mihi revertere,
Agnelle curre JESU!
Ero tibi pro lilijs,
Violis, Rosis, & Agro.
Crux, ſpina, flagrum, lancea,
Pro Lectulo parantur;
In vepribus nam Victima
Agnelle tu futurus.
Fili mihi revertere
Agnelle curre JESU;
Poſt ſacra currunt vellera,
Egena mundi regna.
Poſt Te ſeqvuntur ſidera,
Nec Te tamen prehendunt:
O Capree revertere,
Quem Sola Virgo cæpi.
Eos ad aram ſuſcipe,
Qui mente Chriſte currunt.

Qui Te nequit prehendere,
Capias crucis per arcum.
Fugias, fugias; non aufugis:
Erras meas in ulnas.
Meos capis Tu flosculos,
In his quiesce JESU.

Infantulus IESVS
Ad B. V. MARIAM.

Adjuro vos Filiæ Ierusalem per Capreas Cervosq; Camporũ, ne suscitetis, neq; evigilare faciatis dilectam, quoadusquè ipsa velit.

AMor ah amore captus est!
Amor ah amore victus!
In Monte Myrrhæ langvida
Mea sponsa Virgo dormit.
Quæ post odores cursitant,
Post mille prata florum,

In

In colle Thuris, candidas
Capreas quiescit inter,
Adjuro vos ò filias
Solymæ! sacras Sorores.
Non Prata per Ethesia,
Cornuquè mille florum.
Adjuro vos per Capreas,
Velocis omen Auris:
Nolite somnum rumpere
Nec prosperam quietem.
Adjuro vos per Capreas
Candoris, atquè Pacis:
Animiquè grati filias,
Magnæquê Charitatis.
Nam Virgo dormit ebria
Lacrymis meis rigata,
Post mille myrrhæ pocula
Absynthijquè labra.
Qui corde currunt saucij
Per flumen atque campos,

Adjuro vos per Cervulos,
Libani, Syonquè Montes:
Ne ſuſcitetis Langvidam
Solymæ ſacræ ſorores;
Donec reſurgat ipſamet,
Oculisquè ſomnum tergat.
Ah ſurge! ſurge! lacrymas
Abſterge Virgo Mater:
Effunde myrrhæ pocula
Oculis tuis MARIA.
Currunt anheli Caprei,
Caprei nimis decori:
Ad paſſionis flumina
Curruntquè mille Cervi.

B. V. MARIA
Ad Infantulum IESUM.

Similis eſto dilecte mi Capreæ hinnuloquè Cervorum.

AGnelle JESV lactee,
Similis Puelle Capreis,

Gangis rigate roribus,
Lydisquè lote fontibus.
Quid possit esse cariùs?
Quid esse possit dulcius?
Nec spirat ullus hortulus,
Nec dicet ullum barbiton.
Fugias tenelle Capree,
Gemmis & Astris pulchrior:
Quôcunq; pergis, pergimus,
Et corde, mēte, & palpebris.
Post Te trahis nos in tui
Castas amoris semitas:
Si cursitas in Victimam,
His ignibus splendescito.
Sum Virgo; nunc in Virgine
Sol luceas serenius:
Sum Sol, decor tu Caprei:
Radijs in Agno fulgeo.
Quas tondis alme Capree
Salices acerbas morsibus,

In squallida Mensa crucis
Tibi mella fiunt dulcia.
Mirande JESV Cervule,
Serpentis angves eneca,
Latens venenum provoca
Serpentis astum dimove.
Herbamq; sume Eryngium,
Capreas facis subsistere:
Agnelle tecum Mystice
Dum grex in altis pascitur.
Similis decore Capreis
Fugias per alta montium,
Sequimur: pedes tenebim⁹;
Nobis donec benedixeris.
Est magna nempe Caprei
Erga Parentem charitas:
In Matris ecce gratiam,
Benedic meis clientibus.

In-

Infantulus JESUS Ad B. V. MARIAM.

Capilli tui ſicut greges Caprarum quæ aſcendunt de monte Galaad.

VIrgo Purpureo
Gratior Heſpero,
Quæ fulges oculis
Vt gemini Poli,
Et collò, niveis
Vt Caprei comis.
Hiberna Nive purior.
Eóô reduces
Sparge tuas comas.
Quæ fulgent nitidis
Vt Capreæ in Roſis:
Vel quæ verna natant
Lilia flumine,
Vel de Vertice Galaad.
Abſtergunt lacrymas

His

His miſeri comis,
Et velant oculos,
Ne videant malum,
Jllue confugiunt
Regna labantia,
Et tutũ repetunt locum.
Tu Virgo Capitis
Vera mei coma,
In ſpinis Roſa tu
Purpurior meis:
Vt currunt capreæ,
Murmur Etheſijs,
Sic tu Virgo veni, veni.
Candor lacte velut
Lote ſuper nives,
Et vellus Gedeon,
Diffluc roribus,
O ſudor Capitis
Myrrhaque regia,
Virgo ſpargito balsamũ.

Caprarum niveus
Crinibus in tuis
Grex, cingit Dominam:
Gemma recens nitet,
Adorat caput, &,
Flectitur in tua
Virgo dulcia carmina.
Crines sunt Caprei,
Qui sapientiâ
Pascuntur capitis,
Floribus ac tuis:
Quisquis Virgo tuis
Hœserit in comis,
Hîc fulget maculâ sine.
Quorum Tu caput es
Sunt Caprei comæ,
Pastorique tuo
Quos revocas Bono:
Virgo quot capis; in
Vertice promicant
Tot Christi caprei tui.

Pöe.

Poëta humiliter in terram provolutus coram.

B. V. MARIA.

IN terram gravior
Marmore decidit,
Qui Ventis leviùs
Vixerat omnibus.
Qui pondus fueram
Nunc ego vilius
Pondus sum, pretio sine.
O Virgo pretium
Tu tamen aspice
Quò lotus fueram
Sangvinis inclyti:
In Nati faciem
Candida respice;
Tunc casum relevas meũ
Mater! Virgo! mihi,
Porrige dexteram,

In

In qua Magna ſedet
Spes mea Filius:
Imponas Natum
Virgo humeris meis
Tunc ſurgo ſine pondere.

Pöëta humiliter ad pedes
Crucifixi provolutus,
In nomine B V. M. deprecatur.

OBſcurus ille Lucifer
Superbit inter ſidera;
Ego ſed inter ſquallidos
Tumeſco luti pulveres.
Ah quando terram reſpuam?
Terrâquè me profundiùs
Volvã? caput ſternam meũ,
Me quando nil eſt vilius.
Manus pedes exoſculor
Quos Virgo ſtrinxit candida.

Exo-

Exôsculorquè labrula,
Quæ lacte pasta Virginis.
Extensa fletu brachia
Rigo, rigoque lumina
Quæ colla Castæ Viginis
Strinxère, Matris inclytæ.
Quod Virgo fœno involverat,
Adoro fulgidum caput;
Quod Mater in præsepio
Flexo precata poplite.
Amoris uror ignibus,
Cremor gelante frigore,
Configor illâ lanceâ,
Crucisquè stringor brachiô
Provolor ad sacros pedes,
Nolo altiùs consurgere:
Non hoc recedam culmine,
Non pellet ensis acrior.
Inter beata vulnera,
Absconde JESU servulum:
In

In his thronos extollere
Cupio perennis gloriæ.
Urit decor me Patriæ,
Uritque Titan igneus,
Aurata conflant Atria,
Fixæque mille lampades.
His uror ab his ignibus,
Cineriquè corpus redditur.
Quæ Christe restat amplius
Volet inter astra mens mea.

Rosæ Mysticæ

Sine spinis,

Virgæ Iesse & Aaron,
Arbori Vitæ salutiferæ,
Virgini Tuchoviensi Thaumaturgæ,
inter spinas Benedictinas
Lilio Convallium.
Odori famæ nostræ Intemerato,

Sua

IN odorem, in amorem,
Ite flores Virginum:
Quas formosa trahit Roſa
Ad decorem ſanguinum.
Rubicunda, eſt jucunda
Roſa, Annæ Filia,
Quæ in certa DEI ſerta
Sua dedit folia.
Sine ſpinis ſine minis
Roſam, roſis cingite,
Nymphæ flores, caſtos mores
Immolate: currite.
Ejus Natum vulneratum
Adornate lilijs
Qui portavit ſuperavit
Spinas in Opprobrijs.
Non tardate! Matri date
Flores dignos properè,

Cujus Natus est dignatus
In fœno recumbere.
Vos formosis Fontem rosis
Coronate Virgines;
Nam post luctũ Vitæ fructum
Legitis, ò Virgines.
De hoc ligno tam benigno
Pendet Pomum aureum,
Quod vetitum appetitum
Acuit & plumbeum.
Rosa munda, tam jucunda;
Laurus major delphicis,
Cinge mentẽ plus quã sentem
Divinis Oraculis.
Mala jacent; sed non tacent
Dracones Hesperij:
Arbor bona cadant (dona)
Viperarum Nuncij.
Flos honoris flos decoris
Es in Nati labijs,

Tu-

Tuus gratus quoque Natus
Sacris floret brachijs.
Tu Tonantem, fulgurantem,
Mitiga flos niveus:
Et habenti fidem menti
Murus sis Ahæneus.
Nunc diffunde te abundè
In sexcenta folia,
Et in tuta mille scuta
Contra Martis prælia.
Vix majorem in colorem
Virgo do panegyres;
Et jam mea quòd sit rea
Erubescit facies.
Non sic rubet quã hanc pudet
Coram florum Principe:
Ejus genas tam egenas
Pia Virgo suscipe.
Fers ruborem supra morem;
Nam coloris gloriam;
Quòd

Quod non habes, undè labes
  Lædat verecundiam,
An non neſcis, quòd candeſcis
  Caſto flore Nominis;
Dum Devota, ſemper lota
  Sis, ab Agro ſangvinis.
Sola floris & odoris
  Famâ, cor exhilaras:
Laude lata, prædicata
  Hinc affectum ſuperas.
Specioſam Virgo Roſam
  Sacris portans manibus,
Preme florem, det odorem
  Salutis, languentibus.
Cùm in fata, gens armata
  Phlegethontis venerit,
Monſtra vela: frange tela,
  Cùm Libido fuerit.
Advolare & certare
  Scarabei nequeant:

Re-

Repellantur & lædantur,
Tua Rosâ pereant.
Tam formoſam per Te Roſam
Corda noſtra floreant,
Recreentur, ſuſtententur,
Et ruborem habeant.

Virgini Tuchovienſi Invictiſſimæ.

Monti Excelſo
Altitudine ſua omnē creaturā,
tranſcendenti.
Per Conceptionē VERBI DEI
uſquè ad Solium Deitatis
ſe erigenti.
Turri David inexpugnabili,
de Qua mille Clypei pendent
& omnis Armatura Fortium.
Fulcro & columnæ
Regalis ArchiCœnobij Tynecenſis
immobili.

Portui & Castro salutis.
Basi & fundamento fidei Nostræ.
Angustiæ Nostræ Mediatrici.

Victoria.

TUba sonat; sed non tonat,
Quamvis vocet mortuos:
Pellit vivum Mors Gradivum
Pellit Viros fatuos.
Quid tardatis, qui spectatis:
In arenam currite,
Pietate, probitate,
Sine ferro vincite.
Si quos tentat & dementat
Vanæ mentis passio,
Certet recta & provecta
In hoc monte ratio.
Quid in gratis Sylvæ pratis
Mea dormis anima:

Lin-

Linque lectum, quære tectũ
MARIÆ, citissima.
Exarabo: quid narrabo?
In arena gloriam:
Nam amœna hæc Arena
Profert DEI gratiam.
Non est scripta neque picta
Vana laus in pulvere,
Martiales & Regales
In qua latent literæ.
Quotquot cadũt, si huc vadũt
Et cor mente deprimunt,
Suam formam, suam normam
Hoc in Monte exprimunt.
Heroinæ cedunt minæ,
Tela Martis bellica:
In hac gentes tot potentes
Sunt Arena Mystica.
Hîc inanes fiunt Manes,
Vires bellent plurimæ:
Re-

Reservantur & salvantur
Hoc in Castro animæ.
Hîc audaces perdunt faces
Veneris incendia;
Nam fugantur & turbantur
Turpis flammæ prælia.
Quodsi signis volat ignis,
In hoc Monte salus est:
Quodsi fluctus causant luctus,
In hoc Monte Portus est,
Hoc in Monte, læto fronte
Virgo quem ascendimus.
Fundamentũ & momentum
Vitæ nostræ ponimus.
Iam jam flector & innector
Multis passionibus:
Stem MARIA tutis Pia
In hoc Monte pedibus.
Pluo fletum propter metum
Patratæ malitiæ;
F Huic

Huic Arenæ crescat benè
Fructus Pœnitentiæ.

Virgini Tuchoviensi
In Monte Sancto Excellentissima,
Semper Gratiosissima.
Benedictæ Benedictinorū Protectrici,
Gravissimo Miraculorum Miraculo,
Semper admirabili,
Venienti de Libano,
de Vertice Sanir, & Hermon,
de montibus Pardorum:
Quam muti loquuntur,
Surdi audiunt,
Cæci vident,
Captivi, claudi frequentāt.
ad Cujus Vocem
Mortui resurgunt,
Obstinaces ad Pœnitentiā redeūt.
Miro inquàm Miraculo.

Ada-

Adagion.

MEmnonis adſunt Organa,
Os ſaxeum deprædicat;
Ne cor celet præcordia,
Ad Solis Almi tranſitum.
Audire ſurdos imperas,
In Cujus audit brachio
Natus, Maris qui fluctibus
Surdiſquè ventis imperat.
Viſus Tobiæ clauditur,
Virtute fellis ſolvitur;
Tu fellis Una Neſcia
Talpam pupillã illuminas.
Aurora diffunde Roſam,
Roſis ocellis reſpice;
Umbris ſuis latentia
Poſt Te ſequantur lumina.
MARIA Fons Probatice!
Curantur in Te langvidi:

Capti repulsis hostibus
Claudiq; gressus computat.
Afflicta corda maximo
Inebrias Solamine:
O Lympha curre vitrea
Æstus sopire flammeos,
Vox turturis svavissima
In Alpibus tot excitas
Quot Mortis atro ex vulnere
Gravi Lethargo dormiunt.
Narret dolor Theophili
Miram Mariæ gratiam,
Qua sublevatus cecinit,
Qui flevit amarissimè.
Hîc Virgo lapsos animos
Levasquè servos prodigos,
Ornas eos virtutibus
Novis, subarrhas annulô.
Ad Montis hæc fastigia
Portum Salutis tendimus:
Est

Est ager ille cœlicus;
In quo thesaurus conditus.
Montana dum conscēdimus,
Umbræ cadant de palpebris
Tu scala Cœli diceris,
Gressus vagantes dirige.
Per saxa tot, per scopulos,
Per antra Vita repritat:
O Clara lampas Virginum!
Sis Una Menti Semita.
Larvas cathervas Dœmonum,
Nostræ Latrones animæ,
Pardosque cum Leonibus;
Prosterne Virgo fortiter.

Virgini Prudentissimæ,
Matri Miraculosissimæ.
Vni omniū Virtutū & scietiarū Vniversitati.
Inter Doctores
Magistra Veritatis selectissima.

Palladi pro salute nostra
Sapientissimæ.
In Porta Vniversitatis Cracoviẽsis
Cœlorum Porta amplissimæ.
Portæ Syon Novæ.
Porta Ezechiel Orientali,
clausa & lucida;
de qua
Sol Justitiæ & Pontifex Noster secũdùm
ordinem Melchisedech,
ingreditur & egreditur.
Advocatrici Nostræ
in foro Iudiciali:
Stanti post parietem nostrum,
Respicienti per fenestras,
Prospicienti per cancellos.
Plateæ Sanctorum Admirabili:
Civitati & Structuræ DEI.
Horto Concluso patentissimo,
Clavi-

Clavi Mysticæ,
Lapidi Vocali,
Vox ad Portam devotissima,
Sub umbra illius cōtinuò sedens.

I.

Firmamentum, Testamentū
Pacis, legum Gratia:
O Virorum Togatorum,
Decus atquè Gloria.
Ad Te totum cano Votum
Virgo Prudentissima,
Veritatis Pietatis
Magistra lectissima.
Coruscorum tot Doctorum
O Stellata facies!
Adornata & armata
Ut Castrorum Acies.
Sapientum & Prudentum
Prædicaris Cathedra:

Decertantis triumphantis
Palladis es Exedra.
Hoc in Throno unô tonô
Uno VERBO loqueris;
Qui Te audit ſemper plaudit,
Loquitur cum Superis.
Qui per lata tot peccata
Tuum Natum perdidit:
Inter Mores & Doctores
Prædicantem invenit
Magnus Plato, grandis Cato
Obſtupeſcit Tullius,
Non docere, ſed ſilere
Debet hîc modeſtiùs,
Cùm Divina ſis Regina,
Sceptra martialia
Cape: bonas tum Coronas
Quas dat Academia.
Studioſis Tu famoſis
Es immenſa Pagina:

In

In Qua latent atque patent
VERBI DEI carmina,
Hoc probantur & salvantur
Aquilæ fastigio:
Subjacere & parere
Tuo debent radio.
Da fervorem, da sudorem;
Ure palpebram, fleam;
Ut honores pravos mores
Sapienter defleam.

II.

Ista nimis est sublimis
Domus sapientiæ,
In Qua, planè tam arcana
Fulget ordo gloriæ.
Ex politis margaritis
Porta nitens omnibus,
Coronata, præparata
Vivis ex lapidibus.

Auro culta vel ſuffulta
Regna ſint Memphytica;
Sola moris & laboris
Domus hæc eſt myſtica.
Eſt quid ago Hæc Virago
Columna labentium
In Qua totum Vitæ Votum
Pendet & ſolatium.
Gentis luctus eſt eductus
Columnâ ſyderea:
Nobis Via fit MARIA
Lampade Virginea.
Nunc accedat & præcedat
Virginalis Claritas;
Ne currentem inter gentem
Fallat mundi vanitas.
Diſciplinam ac Doctrinam
Tuam frequens habeam;
Meritorum ut multorum
Gradum, per Te videam.

Quàm

Quàm ſis Pia, nunc MARIA
Cerno: Porta doceat:
Vocas flentes omnes gentes
Ne quis Tibi tranſeat.
Una bona Tu Patrona,
Quærenti das brachia;
Destitutis, ſpes ſalutis
Es in portis obvia.
Cùm accedam, non recedam
Me donec audieris:
Tam clamabo quàm pulſabo,
Donec manum dederis.
Nam angorum & dolorum
Sola noſti copiam,
Præſens Nato, vulnerato,
Paſſo patientiam.

III.

PORta mœſto patens eſto,
Per quam Sol egreditur,
Cujus

Cujus luce tanquam Duce
Pia Mens erigitur,
Vox salutis ecce tutis
Et Vitæ sententia
Est edicta atque scripta
Hac in Porta prævia.
Virgo Digna, tam Benigna;
Per fenestram respice:
Tu vagantes & errantes
Mentes, ad Te suscipe.
Judith alma, Martis Palma;
Decerta pro populo
Per hanc Viam, Matrem piam
Sequamur in modulo.
Prima rea lingva mea
Te salutat Virginem:
Hac in Porta Lux es orta
Discute caliginem.
Jam hanc ortam Cœli Portã
Mea dicent labia:

Per

Per Quã tendunt & ascendũt
Hominum tot millia.
Cùm ignorem ob timorem
Tua laudum genera:
Te in Portis & in Hortis
Tua laudent opera.
Te in duris tua muris
Ostendant miracula,
Et exempla, inter templa
Tua dicat Regula.
Te in choro, Te in foro,
Tua narret gloria,
Et in scholis cincta stolis
Explicet Prudentia.
Inter Montes, inter fontes
Ornet elegantia,
Et erectis Te in tectis
Depingat modestia.
O Decora! meliora
Dicat de Te Cantius,
Qui

Qui amore, qui dolore
Tuo, vixit ſvavius.
Velis mirè cuſtodire
MARIA Cracoviam,
Atque totam tam devotam
Indies Poloniam.
In Divina Te Regina
Domus ſapientiæ
Conſervetur, et plantetur
Laurea Prudentiæ.
Arca Nòé decus Stòæ
Aaron flos Niveus,
Mentis ala, Jacob ſcala
Regis David Clypeus.
Benedicta & invicta
Armatura fortium
Porta patens, Tu nos latens
DEI duc in atrium.
Derelictus en afflictus
Multis premor hoſtibus:
Tu

Tu perora, tu labora
Pro Necessitatibus.
Quia posco, me agnosco
Dignum ad supplicium.
Desolatus, sim vocatus
Tecum, ad Iudicium.

Virgini Tynecensi.
Ad Istulam
Spatiosissimo MARI Gratiarum.
Stellæ Matutinæ,
in Capella mirabiliter lucenti.
Afflictorum dextere:
Matri Admirabili,
Lacrymarum imbres abstergenti.

Supplex lacryma.

PLuunt dolentis lumina,
Tot lacrymarum flumina:
Mens undis ecce fluctuat,
Timet ne ventus irruat.

Navis est conscientia,
Delicta portans millia,
Ad Portum tuum properet,
Manus me tua liberet.
Si charum sidus diceris,
In Agno comprehenderis:
Cynosuram respiciam,
Cautus carinâ fugiam.
Cantu Sirenes capiunt,
Furore Cete rapiunt,
MARIA fluctus tempera,
MARIA servum libera.
Da Virga Jesse gaudia:
Sis Malus mali Nescia;
Nam vela spei, svaviùs
Dirigit tuus Filius.

Virgini Lindanæ Varmiensi;
Lyra in sylvis cœlesti
Desertas mentes & fera lustra
Divi-

Divinum in odorem excitanti.
Malo Punico,
Inter ligna sylvarum
contra mala nostra
Optimo, dulcissimo.
Paradiso recuperato,
Fonti aquarum inexhausto,
Fonti signato,
de quo manat fluvius Ioël
irrigans torrentem spinarum
Suffocantium sementem Virtutum;
in quo flumine deletur peccatum.
Maximo Miraculorum Acervo,
Cœlos excedenti.
Matri & Virgini
semper Thaumaturgæ,
Cœtûs suæ devotissimæ Christianissimæq;
Palmæ, Coronæ & Lauro,
Sceptro Regis immortalis,
coram

coram quo
capita sua deponunt, & mittunt
coronas suas,
Omnia Regna Mundi.

CHORVS.

I.

LAVdEs MA nē teR LI nd Anæ
Decantate Virginis,
Ob honorem & amorem
Syllabarum Nominis,
Ad videndum & legendum
Hæc est illa tabula,
In Qua, Nata est probata
Proles sine macula.
In Hac, chorum Angelorum
Dum descriptum habeam;
Nihil restat nisi præstat
Ut quæ loquar videam.

Salve

Salve munda fontis Unda
Sitientis animæ
Virgo grave ſidus, AVE
Speculantis intimè.
Lux Solaris, Lux Lunaris
Suo cedit oculo,
In fulgore & honore,
Suo cedit ſpeculo.
Horti viles ſunt Penſiles:
Semyramis vilior.
Non ſunt flores nec odores:
Maria floridior.
Tu corona gentem Bona
Non ſertis Pæſtaneis
Indigentes & petentes.
Gratijs ſed gemmeis.
Mare charum gratiarum,
Plenum in Myſterijs,
Semper fauſtum, inexhauſtum
Sacris Privilegijs.

Fons

Fons hortorum, vis malorum,
Mali tamen nescia:
Exquisitæ arbor vitæ,
Odor inter lilia.
Tam disertum in Desertum
Post Te volat animus
Anhelantes, Suspirantes
In odorem currimus.
Omnes macta & retracta
Gressus Virgo noxios,
Tam amore quàm odore
Prædam cape saucios.
Auditorem in amorem
Traxit aurum Herculis;
Ast Tu totam mundi rotam
Tuis in Oraculis.
In beandis & ornandis
Nobis, agis fortiter:
Desperantes hic Orantes
Tu disponis svaviter;

Si immensis atquè densis
Sylvis umbra nascitur
Huc volate, hîc palpate;
Quando Lumen oritur.
Fax Vestalis est fatalis
In Dianæ atrio:
Immortalis Lux est malis
Hoc in Sylvæ medio,
In quo flentis nostræ mentis
Jllucescunt tenebræ,
Inflammantur, immolantur
Cæci cordis palpebræ.

II.

SAlve Nonus Cœli Thronus,
Spinarum Nidus illa,
Qua alarum Maximarum
Requiescit Aquila.
Sensit chorum Angelorum
Hac in sylva Varmia,
Che-

Cherubinas Seraphinas
Voces, & Elogia.
Sileatis, qui cantatis
Sylvæ volatilia:
Hîc Regina, hîc divina
Sunt Cœlorum atria.
Salve tota ſine nota
Verbi DEI Bajula;
Salve mundi Fons immundi,
Virgo ſine macula.
Inter montes, ſylvæ fontes
Rubus Tu flagrantior,
In quo fortē Phœnix mortē
Superavit rarior.
In ardentis Rogum, mentis
Maculas projicimus:
Concrementur & conflentur
Quas cum Moyſe ſolvimus.
En platea patet mea
Ad MARIAM dirigam:
Jlli

Jlli meum cor post DEUM
Inter sylvas porrigam.
Nominari prædicari
Dum MARIAM audiam;
Nunquam mira talem lyra
Orphei, dat gratiam.
Inter grata sylvæ prata,
Inter Campi lilia,
Nunquā tantū sonant cantū
Orionis labia.
Me Decora, omni horâ
In amorem rapiat;
Ut in ea, semper mea
Tota Mens deficiat.
Mea pia sit MARIA
Post DEUM facundia;
Ut formosa sit de ROSA
Lingvæ verecundia.
Principalis & finalis
Mea cogitatio,

Vt

Vt Hæc Diva ſit motiva
Mentis admiratio.
Hac tam bella in tabella
Myſticum conſidera,
Sed quæ latet Soli patet
VERBO DEI litera.
In Hac luſit & detruſit
DEUS ſtygis galeam;
Dum ſalutis, deſtitutis
Comprobaret aleam.
O ſanctorum plurimorum,
Voti Noſtri Tabula.
De qua legem fert ad gregem
Bonæ Vitæ Regula.
Pulchram totam extra notam
Virginem non ſileam,
More miro ſine viro
Matrem nunquã tranſeam.
Quamvis ſciam me MARIAM
Imbellem exprimere,
Tamen

Tamen flendo & canendo
Hymnum velim dicere.
Quot minora quot majora
Cœlo luminaria,
Quovis die tot MARIÆ.
Lucis satellitia,
Quot pacata, quot irata
Guttas habent Maria,
Quovis die tot MARIÆ.
Gemmarum sit copia.
Quot amœni quot sereni
Horti flores numerant.
Quovis die tot MARIÆ
Fronti serta proferant,
Quot sunt digna laude ligna,
Fructus atquè folia,
Quovis die tot MARIÆ
Famæ testimonia.
Quot sũt Mõtes quot sũt Fõtes
Lapides & flumina,

Quovis die tot MARIÆ,
Laudum fluant Nomina
Quot volantes quot & ſtantes
Canunt Aves gaudia,
Quovis die tot MARIÆ.
Læta ſint tripudia. (vunt
Quotquot volvũt, quot abſol-
Ictus horologia
Quovis die tot MARIÆ,
Feſta ſint præconia.
De his plura cùm matura
Debeam elogijs,
Corde piæ do MARIÆ
Quod non poſſum labijs.

III.

ME Decora, in Aurora
Vitæ Virgo ſuſcipe,
Et labentem Mater mentem
Horâ mortis reſpice.

Tu

Tu es Hora, Vitæ Mora,
Magnum Horologium,
Quo ſpectatur & rotatur
Bis ſex tribûs graphium.
Cùm volârit & velârit
Umbra mortis perfida,
Peramœna tunc ſerena
Luna ſtellis lucida.
Virga Ieſſe, Mater eſſe
Meruiſti Domini;
Inter puram creaturam
Placuiſti Numini.
Inauditæ Norma Vitæ
Es Virgo Caſtiſſima;
In Te chorum Angelorum
Hinc rapis pulcherrima.
Cujus mores, clariores
Quòd ſint ſtellis omnibus,
Eſt pro teſte Sol in Veſte,
Et Luna ſub pedibus.

Quodsi quando ambulando
Hortulum perfugiam,
Aut sedendo ultra tendo
Eremum perspiciam;
Non tam dignum laude lignũ
Sylva frondens numerat
Quod MARIA, tua pia
Sanctitas non superat.
Tam decore quàm odore
Vincis Rosæ folia,
Atquè binas inter spinas
Violas et lilia.
Tu Oliva Pacis, viva
Nobis das solatia,
Fers majorem Cedro florem
Sine labe filia,
Et Beata statim Nata,
Laurus Virgo diceris,
Quod sis culmẽ contra fulmen
Hostis nostri generis,
Iam

Iam virtute tua, tutè
Omne lignum ſuperas;
Tuo Fructu dum à luctu
Mortis, Orbem liberas.
Immortalis ſine malis
Paradiſus diceris;
Dulce tamen ad ſolamen
Malum profers miſeris.
Cujus ligni tam benigni
Sanant ægros folia,
Cujus lata præbet grata
Umbra refrigeria.
Dormientes odor mentes
Mortuorum excitat,
Exquiſitæ ſapor VITÆ
Cœli Nectar recitat.
Tu formoſa Virgo ROSA
Angelos lætificas,
In centena ſcuta, Plena
Dum te nobis explicas

Sed & grata Veris prata
Suo ludunt germine.
Dum velantur & ornantur
Tua pulchritudine.
Ante littus est crinitus
Stagni florum Numerus;
Qui tuorum extat morum
Sensus odoriferus.
De colore sive more
Ne quid laudis transeam;
Contemplabor, admirabor;
Parce quamvis sileam.

IV.

AD MARIAM date viam
Quos fortuna despicit;
Acclamate & psallate
Vos MARIA suscipit
Es MARIA Cœli Via,
Nam virtutum omnium:
Et

Et cunctorum peccatorum
Unicum refugium.
Si nos tangit, si nos angit
Dœmonum tentatio;
Mox laboras & peroras
Ne labamur seriò.
Sæpè flentes, & quærentes
Te in Fonte cernimus,
Et majorem ad amorem
Tui, gustum capimus,
Foves puros & maturos
Malè lapsos erigis:
Cœcis visum, mæstis risum,
Claudis manum porrigis.
Salvas captos, sanas tactos,
Deturpatos abluis,
Et infirmos facis firmos,
Vitam reddis mortuis.
Inter dira, cesset ira
Sævi Martis fulmina:

Destitutis sis salutis
  Laurus Cœli Domina.
Adsis menti te quærenti,
  Tecum Pax acceleret:
Virgo Grata, expectata
  Tecum Salus properet.

V.

VIrgo digna, Lux benigna
  Ultra metra nesciunt:
Ante thronum, Verbi sonum,
  Labia deficiunt.
Sis formosa speciosa,
  Tibi laus & præmium,
Cujus vultũ, spectat multum
  Apud DEUM pretium.
Tibi piè tota die
  Sol & Luna luceat,
Tibi munda & jucunda
  Semper aura faveat,

Tibi

Tibi grata & optata
Veris ludant tempora,
Tibi flectant atquè nectant
Suos ramos Nemora.
Tibi prata Tibi sata
Dent decora folia,
Cum formosis Tibi rosis
Casta fragrent lilia.
Fac ut DEO semper meo
Casto corde serviam;
Ne æterni in inferni
Cruciatus veniam.
Pro devotis sine notis
Studiosis cogita,
Quorũ mores tanquàm flores
In odorem excita.
Professorum, Magistrorum,
Sis firmum præsidium,
Pro labore, pro sudore,
Jllis sis solatium,

In virtute semper tutè
Solis instar luceant,
Ut docentes pias gentes
Clarô factô præeant.
Indigentes clamant gentes
Da quæ desunt media;
Et dignare acceptare
Orantum suspiria.

Virgini semper Augustissimæ,
Invictissima Cœlorum Regina,
contra Hæreses triumphanti,
Triumphus.

HEroina triumphasti
Quando plãtis conculcasti
Colla tot rebellia.
Quæ serpentem contrivisti
Virgo Cerberi vicisti
Venenosa labia.

Sine

Sine ferro triumphasti,
Hollofernis amputasti
Caput, Verbi gladiô,
Quod intacta genuisti
Unô VERBO restitisti
Blasphemanti ingenio.
Adoravit Te Natura
Admirata creatura
Tantam excellentiam.
Dentes ruunt Ariani,
Errores Elvidiani
Suam rodunt furiam.
Imperare siluerunt,
Qui in Throno didicerunt
Altiora vitia.
Quid sunt illa tot electa,
Sine gradibus evecta
Hostium subsellia?
Purpuratur sed pudore,
Et recedit cum dolore,
Hæresum Victoria;

Non ſecures ſunt auratæ,
Frameæ non honoratæ,
Sua ſunt excidia.
Virgo radijs armata,
Virgo ſtellis adornata,
Sta pro Templi gloria.
Fabulis da merè riſum,
Totum Phaëtontis niſum,
Sta pro Solis Curia.
Veniamus, videamus,
In tuo ſigno vincamus,
Revireſcat laurea.
Lingva volet pro ſagittis,
Manus pro furore mitis,
Ratio pro galea.

Virgini Beatiſſimæ
Cœlos aſcendenti,
Matri Auguſtiſſimæ
profundiſſima mentis
demiſſio. Attin-

ATtingis Virgo verticem
Honoris, eſt quod prædicẽ
Eò loquar profundiùs,
Quò fulges eminentiùs.
Aſtra ſcandis non irrito
Gradu, procedis meritò
Non tam pedum veſtigiô
Quàm Virtutum prodigiô.
Statuarum tot millia
Theatra ſunt fragilia,
Tu, Quæ Turris es Regia
Subſiſtis caſum Neſcia.
Aſtrorum ſcande culmina
Cuî latent terræ limina,
Lunæ ſcande per humeros,
Phœbi per crines alteros.
Orbis cum ſuis viribus
Sùb tuis jacet pedibus,
Per colla ſcande ſubdita,
Per Regni ſceptra dedita.

Tu

Tu Cœlum Virgo diceris
Comis compta stelligeris,
Cùm in te DEUS habitet,
Virtus me tua visitet.
Sum in tot belli motibus,
Ne cadam, adsis viribus:
Resurgam per Te Domina,
Scandam ut Pacis culmina.
Armet mentem industria,
Mores firmet Constantia,
Sim per Te Virgo stabilis
Per Te sim invincibilis.

Ad Virginem Beatissimam,
De Peste, Fame, & bello.

CHORVS.

SAlve sponsa Creatoris
Mater ave, Salvatoris
O cœli decor!
O stella maris!

Tu pestem tolle,
Tu bella fuga,
Tu famem procul
Pelle Domina.
Tuo Virgo almo flore
Confortemur ac odore;
Ne repentina
Cadamus morte,
Tu pestem tolle &c.
Panem habes Angelorum
Et frumentum electorum,
Esurientes
Impleas bonis
Tu pestem tolle &c.
Princeps Pacis bella terat,
Per Te nobis pacem ferat,
Pro nobis pugnet
Dextera DEI,
Tu pestem tolle &c.
In conspectu summi Regis
Tui Vocem offer gregis,

Patrona Nostra
Regina mundi,
Tu pestem tolle &c.
Mens in mundo naufragatur
Cor procellis conquassatur,
Tu Vela Spei
Monstra clementer.
Tu pestem tolle &c.
Spes ò Pacis, spes quietis
Fers à DEO quicquid petis,
Exaudi planctus
Dolores mentis
Tu pestem tolle &c.

Pòëta infirmus ad Deiparam.

SPes desperantis langventis Vita MARIA
Dic vale deflenti, qui tibi cantat Ave
Si medicũ pẽso non sũt medicamina mẽtis
O VITÆ Genitrix Tu mihi Vera Salus.
Virgo benigna vale: dic Salve protinus ægro
Nam valet infirmo vox tua; Salvus ero.

Pòëta infirmus ad Crucifixum,
Instantiam dolorosæ Matris & Virginis
MARIÆ appellat.

VUlnera me cruciant, nec vulnera digna reporto:
En Gladius Matris: vulneret almus amor.
In terram cecidi; sed abest qui surgere curet:
Quæ Te portavit, sublevet Illa manu.
Quem colui, charus charum despexit amicus,
In faciẽ servi cerne MARIA tui.
Quod capio flores, hi pungunt atquè repugnant
Quod video tantùm, me fugit atquè fugat
Mortis imago venit panduntur & antra Cavernæ,
Expectant Furiæ, mi bone Christe veni.
Mi bona Virgo veni, sed non perpendere facta:
Discute mœrores: Passio grata veni.

Si mala facta tamen repetis justis-
sime Judex
Viuere non merui, sed nisi morte
mori.
Ne patiar mortem, modicum pati-
are Redemptor,
Vulnera pando mea: ast vulne-
ra funde tua.
Nam tua fatali si vulnera Christe
dedisti
Tunc moriens vivo, vulnera nec
patior.
En Genitrix pro me lacrymatur,
respice Nate,
In Cujus vultu spes mea Magna
latet.

Ad Lapideam statuam
B. V. MARIÆ cũ infante IESV.

B. V. MARIA
lapidem portat Angularem.

DEficit in terris cœlorũ Bajulus Athlas
Quod portat Virgo bajula, põdꝰ habet
Tu portas Solymã, sanctorũ limina Patrũ
Hoc pretio lapidis quanta corona nites.

Vim patior Virgo ſcribas in marmore læſû
Hoc fundamentum ſpes mea læſa petit.

B. V. MARIA.

Septem gladijs transverberata.

GArzias Profex Catalauna ſurge,
Te trahit Magnes ſine vi MARIA.
Sideris vultum cupias polarem
Reſpice ſtellam.
Ferream mentem trahis Alma Virgo;
Me trahas primùm, videam dolores;
Aureus fiam pia Mater in Te,
Suſcipe ferrum.
Virgo pertæſam, gladiô ſalutis
Vulneres mentem, laceramque ſanes,
Prælij ſcribas monumenta pluſquàm
Pelias haſta.
Sponſa Divinæ radiare Flammæ,
Mentibus ſeptem rutilare donis.
Regijs Hydræ gladijs revolve
Colla rebellis.
Laxat intentos jaculator arcus,
Scuta Mars laſſis humeris reponit,
Nec ſuos Phœbus valet in triumphos
Tangere plectrum.
Sub tuo Virgo cadimus Mucrone,
Non tamen clades patimur ruinæ,
Dum librum vitæ reſeras & ipſa
Vincula ſeptem.

GRādinat gēmis dolorosa Nubes;
Aureū Titā caput inter undas
Servat, expectat donec arva Virgo
Rore perungas.
Virgo dum fontes oculis refundis,
Uberes rident virideſquè Campi:
Et nives læti rapuère venti
Cantat Alauda.
Tu fleas Virgo lacrymis perores,
Audiunt colles, trepidæquè ſylvæ
Serta ſubmittunt, rapidumq; fōtes
Flumen adorant.

Pöëta ad Infantulum IESVM dormientē in brachio Virginis MARIÆ

FUlcite me vos floribus
Engaddeis Roſetis
Pæſtaneisquè frondibus
Puer decore dicis.
Sed Matris ecce lilium
Feſſos ligavit artus

In flore castæ Virginis,
Agnelle Parve dormis.
Ah dormiat niveus Puer,
Roseis quiescat ulnis:
Vos grata Venti murmura,
Silete Virgo signat.
Vos mille Phœbi Numina
Novem Chori tacete;
Dilectus usquè somnia
Oculis repellat ista.
Recede Titan fulgide,
Ast Luna curre noctis,
Stellæ micantes, pallidà
Vigilate vos in umbra.
Tu Virgo rostra millium
Digito cave volucrum.
Ne dormientem suscitent
Modulis suis repentè.
Vos Capreæ vos saltibus
Libani per alta colla,
Per

Per prata Carmeli rosas,
Pulsate surgat usquè.
Puelle surge parvule,
Formosa surge Gemma,
Quæ Sole fulges pulchrior,
Sereniorquè Lunà.
Absterge somnum pollice,
Lacrymæ fluunt ad aures;
Lymphæ perorant garrulæ,
Suspirium recurrit.
Si claudis astra luminum
Claros tuos ocellos,
Deperdo frontis, quos gero
Oculos meos, in Umbra,
Si dormis; ecce tunc mea
Vigilare inhorret hora:
Dignaris esse si vigil,
Tunc dormio quietus.

Ad Virginem DEIparam

ODE.

Pöeta SI ludit agris Fons Esebonijs
Spectãte vultu Solis in æthere,
Cũ Sole ludat lympha Põti;
Nõ tamẽ illa mihi jocatur.
Tu cũ Puello sidera convocas:
Si ludis illo; tũcZephyri canũt
Silẽt procellæ. Virgo tecum
Prata, rosæ violæq; rident.
Hyblæa nil sũt mella suis favis,
Cyprique botri, lilia lactea:
Si Te Decore cerno JESU,
Non satias oculos nec ora.
Ut ludit inter lilia, vel Rosas
Sol aureꝰ; sic Pulchre Puellule
In Matris albis ludis ulnis,
In roseisque genis coruscas.

Ut

Ut lucet aurum Sole serenius,
Sic Virgo luces āte tuū Jubar:
Spiras odorem Myrrha labris,
Ut rutilās Hyacinthus ardes.
In Te videmus Mœnia turrib⁹
Et mille telis aurea fulgidis;
Dū colla perstringēs eburna
Ut Clype⁹ Puer ille obarmat.
Palmæ capilli sūt humeris tui,
Gēmas ocelli dāt nitidas maris
Et Virginalis purpurata (git.
Labra Pudor, trabeāq; tin-
Flores in hortis millia sint mihi
Deest sed Un⁹: Virgo veni, Puer
Iesu veni Rex, Flosq; Florum
Purpurei Niveiquè flores.
Luc⁹ suis Vos frōdib⁹ explicat
Suoq; Vēti murmure persoāt
Vos aura spirat, Vos colūbæ
In vitreis speculantur undis

Ad vos

Ad vos recurro Deliciæ meæ,
Vos quæro veras Divitias meas:
Si me Redemptor fronte blando
Reſpicis, in lacrymas liqueſco.
Virgo Audis Puelle? ò cãdide gẽmee,
Auris, corona, & delicium meũ:
Vox iſta lingvæ ſupplicantis
Cor penetrãs, penetrãs & aures.
Puer Quid Virgo dicis! Vox mea tur-
Mater decoris, flos nitidiſſime (turis
Vox iſta lingvæ blandientis
Cor feriens, feriens & aures.
Hic ille ſaxis durior omnibus,
Pardis & Urſis, tigride ſævior,
Hic ſurdior muro, hic procellis
Eſt levior, levibuſquè ventis,
Virgo Audi Redẽptor: ſed Pietas tua
Agno benigno mitior, omnibus
Manſvetior ſemper columbis,
Quæ ſine felle furũt, nec ardẽt
Puer Satis peroras Gloria Virginũ:
Veni veni non perdite ſervule,
H Regi-

Regina quem commendat astris
Magna Poli superumq́; Spõsa.
Pöeta Errantiũ Sol! qui penetras Poli
Terræq́; postes. O Mare maximũ!
Effusa nunc ad Te coralla
Ad Pelagus redeantq́; gemmæ.
Qui corde Te non diligit intimo
Redemptor alme! est marmore
Asperior Pardo feroci: (durior,
Plus velit ipsa loqui MARIA.
Qui Te MARIAM non colit intimè
Est Sisyphi saxo horridior sibi,
Immanior flamma cremante:
Plus velit ipse loqui Puellus.

IESVS & Virgo MARIA Svaviter pro peccatore.

IESVS ad peccatorem QVid moraris mens in igne,
Ocyus revertere:
Ad cruoris curre lymphã
Quam pluit lignũ Crucis.
Tunc sitim tuam rigasti
Flumẽ hoc quando bibis.

Peccator

Peccator Mella, rores quid Hyblæi?
Liba, labra Hymettia?
Picta quid ſunt prata florum?
Fons quid eſt Aſſyrius!
Si vocas me FONS JESU,
Lacte melle dulcior:
Paſce tellus; nolo menſam:
Sperno Ponti pocula,
Qvæ fatigant in ſapore
Cor anhelum flumina:
Ante JESUM dum fameſco,
Plus sapit mihi fames.
Virgo Chare JESU vera Vita,
Pax quieſquè cordium:
Pro dolente ſis Benignus,
Dum perorant lacrymæ.
Sim corona cordis ejus
Tuquè gemma fulgida.
IESVS Virgo Virginum decora,
O Patrona gentium!
Pro dolente ſis Benigna,
Deſtitutus dum gemit.

Phœbus illi sim diurnus,
Tuquè Luna noctium.

Peccator Chare JESU, Virgo Chara,
Sole Lunâ pulchrior:
Mentis ardor, Lux viarum,
Spes salus & omnia:
Amplius quid ecce dicam?
Dum præ amore nesciam.

ad SSm̄ Nomen IESVS MARIA IOSEPH.

PAcificæ, blãdæ, castæ, niveæq́; colúbæ,
Vna tamen cerno, non sine felle manet.

B. V. MARIA ad Lectulum IESV Parvuli.

LEctule parvule mi, Sãctorũ lectule grãdis
In Te tuta quies, dum tibi nulla quies.

Infantulus IESVS ad brachia B. V. MARIÆ.

BRachia casta nimis, cœlorũ brachia firma
In quib9 astra sedet, dum Deus ipse sedet

B. V. MARIA ad IESVM
Veniat dilectus meus in Hortum suum.

AST non ego te concito,
Nec calcar ullum præbeo:
Nam Te vocant flores tui,
Tuus fatigat hortulus.
JESU decore flosculé,
In flore Flos meo Unice,
Campus tuus sum floridus
Ager tuus castissimus.
Cupiunt Amorem cingere,
Violæ pedes amplexibus,
Rosæ Reginæ, & lilia
Reges, caput coloribus.
En Poma spectant Punica,
En Arbores excursitant,
Spirant veni frondentia
Cum serta blandis Africis.
Zephyri gementes ah ubi
Noster manebit impetus?

Quæruntquè Fontes garruli
Quò vena noſtra defluet?
Formoſe JESU, flos meus!
Flos gemmeus ſuper nives!
In floribus meis, Caput
Et Rex decorus fulgeas.
Sum Virgo Mater integra,
Tuuſquè clauſus hortulus:
Sunt Cuncta florũ nomina
Occluſa mecum Virgine.

IESVS

Ad B. V. MARIAM

Veni in hortũ meũ ſoror mea ſponſa.

PRotinus Virgo fugiente bruma
Curre per valles, virideſq; cãpo
Ridet en caſto tibi flos in ore,
Purpura labris.
Tela de tergo faculaſquè palmâ
Dum meâ ſolvi, celeres aratro
Iunxeram tauros cupiens arare
Vomere corda

Hortus accrevit violis repentè;
Mille tum flores oculis ſtetêre
Sed tamen flores placidos negavit
Hortulus ille.
Tu mihi Virgo niueus MARIA
Flos ſuper cūctos, propera Decora;
Hauriunt Cujus teneros odores
Aſtra Polorum.
O ſoror! Mater mea Virgo ſponſa!
Lilium fragrans ego ſum; MARIA
Sed meis agris ſine Pulchra ſpinis
Tu Roſa fulge.

B. V. MARIA ad IESVM

Dilect⁹ meus cādidus & rubicūd⁹.

VIdit haud ramus rutilare poma,
Ut tuo vultu pudor ille regnat:
Gemmeos rores, niveosq; flores
Vincis JESU.
Si Palæſtinis viret in Viretis
Myrrheus ſuccus; tua ſola JESU
Labra depromunt virides odores,

Candidus totus, rubicundus atq;
Lilijs pictam, violis rosisque
Aream præfers: rubet inter imbres
Vultus ut jris.
Quisquis aspexit tua colla JESU,
Vidit elatas radiare stellas:
Qui genas spectat, videt ire flãmã
Solis ab ore.

JESUS
Ad B. V. MARIAM

(Revertere Sunamitis revertere, ut intueamur te.)

VIx Virgo dicis, & fugis:
Fugis inter astra Virgo.
Dic Virgo Cœlis, ut tua
Capiant amæna verba.
Capiantquè gressûs impetum,
Teneantquè Te MARIAM,
Aurata mille lumina
Et arbores & flumina.
Amore casto vincitur
Capiens tuam loquelam:

Qui te videt Pulcherrimam,
Moritur sibi repentè.
Virgo mihi revertere,
Decora Virgo curre:
Tu Virgo vultus alteres,
Oculus meus secundus.
In crine colli & luminis,
Me vulneras Decora:
His crinibus Pulcherrima
Oculos meos ligasti.

IESVS
Ad B. V. MARIAM

Surge, propera amica mea, colūba mea Formosa mea & veni: Iam enim hyēs transijt, imber abijt & recessit.

CAntabas mihi, Spōse vale, mea Spōsa
Mater, Amica, Soror, (volando,
Dū Phaëtōtis, amor pēnas superavit eūdo
Vna columba mea.
Dicebas abiens; flores viridesquè valete,
Elysiæ Violæ;
Prata valete, rosæ, spinæ, vos lilia casta,
Vitrea lympha vale,

Flumina fleverunt abitu, vix Virgo volasti!
Aurea poma cadunt
Aspiciunt montes, sylvarum turba rigescit,
Flebile murmur adest.
Turbidus imber adit, quassando gramina
Impia mordet hyems. (nimbo,
Sed cui depingat non est albentia prata;
Vix venit atque fugit.
Sed tamē ipsa fugit tua post vestigia Virgo
Dum sine luce manet.
Errat: Virgo veni; Solis pulcherrima Virgo
Curre recedit hyems.

Ad B. V. MARIAM
De peste fame & bello.

IAm testudinis aureæ,
Ferrô Mars lacerat fila sonantia;
Echo montibus obrutum
Et Musis redeunt ferrea sæcula.
Auroram fugat è rosis,
Dum Belli strepitus somnia discutit.
Per campos equitans nigra
Mors, fruges Cereris, falcibus abstulit.
Decerptas Violas, Rosas,
Mugitu gemuit Ventus in æthere.
Deflet lympha maris, diem;
Qui cum Sole satis mersus in ossibus.
At

At Regina Poli vide,
Cûi Pax atq; salus, Copia frōdium
Adstat: Punicei Rosa
Veris: Prata tuis vise favonijs.

B. V. MARIA
Ad tumulum Crucifixi.

VIrga jaces Aâron, Moysi mirāda tabella:
Cernere quá cerne nūc palpebra cæca potest

Crucifixus ad B. V. Dolorosam.

DEsine Chara meos lacrymari Virgo do-(lores:
Palpebra si flebis, cernere nulla potest.

Pueri IESV & Virginis Matris MARIÆ
Canticum.

Dilectus meus mihi & ego illi

Virgo SErta quæ Delos. viridisq; Campo
Parturit Majus, tibi fundo coram,
Lilijs, calthis, violis corono
Tempora IESV.

Puer Aura quos spirat, gemin tquè rores,
Quod vel Hyblèas odor inter herbas
Balsamum spargit, tua pulchra Virgo
Tempora tingant,

Virgo Non ſuos vidit radiare ocellos,
Argus, aut Athlas rutilare ſphæras;
Vt genis fulges, oculiſquè Nate,
Pulchrior Aſtris.

Puer Qui tuos ſpectat nitidos ocellos,
Fontibus Lydis canit ille lotos:
Dicit in Pacis geminas ſedere
Fronte columbas.

Virgo Qui tuum ſpectat Caput, alme IESU!
Vidit Aurum, quo Tibi fulſit Arabs,
Vidit & crines quaſi manè corvos
Ludere pratis.

Puer Vidit haud palmas virides Idùme,
Lenè Carmelus properare flores;
Vt tui ſparſi ſine lege ſurgunt
Virgo Capilli.

Virgo Poma quæ Virgo numerat Polaris
Picta ſunt labris, Hyacinthus ardens;
Caſta demonſtrant ſine fine, Veris
Lilia Vultum,

Puer Ignis Auroræ, rutilus Roſarum
In genis certat pudor atquè regnat,
Quas tuis cunis poſuit Lucinæ
Dextera Virgo,

Virgo Vt ſuis botris, viridiquè lauro
Halat Engaddus, redolens Hymettus;
Sic tibi ſpirans odor eſt in ore: ut
Aurea Mala,

Puer Colla qui ſpectat tua Virgo eburna,
Capreas vidit, niveoſquè Cygnos,
Vidit & mammas veluti racemos
Lenè fluentes.

Virgo Ah amo Te! mi nimiùm decore!
Ah amo Te! mi Puer alme, IESV!
Non Palæſtini ſapiunt liquores.
Vt tua labra.

Puer Ah amo Te plus! mea Virgo Mater!
Qualis aſpirat lacrymante myrrha
Succus, ah talis latet inter alba
Vbera Nardus.

Ad B. V. MARIAM

Ave Maris Stella

(fluctus
AFricus aut Auſter volvāt cū murmure
Mitius es Signū, Virginis alme Robor.
Remigium Socij Naves & vela paramus,
Ad cœlum lacrymis velificamur aquis.
Sæpē nunc imbris ſocias, iraſque Maleæ
Vnica ſtella fuges, Vnica Virgo Poli.
Amplius aſt geminas ſtellas ſuſpiria nolūt
Sis mea, Virgo Poli, cādida ſtella Maris.

Poëtæ

Pöëta ad B. V. MARIAM

Qualis est Dilect9 tu9 ô Pulcherrima Mulierũ?

DIceris ô Virgo Mater, Pulcherrima Mater;
Pulchrior est Natus sed tamẽ ille tuus:
Grãmatic9 nescit, cũ Tu Pulcherrima Mater
Quis, Qualis, Quantus Filius iste tuus.

B. V. MARIA ad Pöëtam

Dilectus meus Candid9 & Rubicundus.

CAndidus est Natus, si tu sine labe Pöëta;
Dũ maculas portas, tunc rubet ille tibi.

B. V. MARIA de Puero IESV

Anima mea liq3facta est ut locut9 est dilect9.

VIx Parve svavẽ solicitas Chelyn
Vates Camœnis; Maxima Numina
Vatum, sonis & jam canoris
Attonitô trepidantque plectrô.
Quis fila Phœbus tangere tinnula,
Nervosque doctos ingeniô potest?
Aut melleum dulces ad Vndas
Quis Timolus resonabit Echo?
Sudant Napææ cum rutilis rosis,
Sudantquè campi, Saxa Perynthia,

Et

Et Aura ſudat, ripa Ponti,
Fluctibus Eridanuſquè ſudat.
Sol, Luna ſphæræ ſunt vigiles ſuæ,
Sudatq; Olympus; nec tamẽ in tuas
Laudes valent ſudare JESU!
Te modulante, ſtatim quieſcunt
Vireta: centum luminibus vigil
Argus quieſcit: Mercurius ſagax,
Dormitquè JESU Grex fidelis:
Tequè mori modulante vellent.

B. V. MARIA de Puero IESV (ſtrũ ipſe ſtat poſt parietẽ Noſtrũ, reſpiciẽs per feneſ-

O cuſtos hominũ! mẽtis, cordiſq; feneſtras
Aſt oculus meus, eſt nonne feneſtra tua?

Infantulus IESUS de B. V. MARIA
Ego dormio & cor meum vigilat.

STernit vix roſeũ Lectũ cũ Veſpere Titã;
Et feſſus feniò claudicat ire dies.
Tunc Volucres, Meſſor, capiũt ſimul arva quietẽ,
Tantũ cũ ſtellis Vnica Luna vigil.
Aſt hæc, dũ mugit Boreas, cũ luce receſſit;
Quis manſit mecum? nil niſi Mater erat.

Tunc

Tūc dixi mea Virgo vigil, simūl aspice Ma-
Dormio; nū sit qui cnat⁹ amic⁹ erit. (ter,
Hæc Capitis fulcrū n, cor Amoris Sola
MARIA;
Dicite nonne meū, dormio Cor vigilat.

Infantulus IESUS ad B. V. MARIAM Veni coronaberis.

ASTra rogant venias; Rosa, lilia prata,
precantur,
Nostra Maris venias Gēma, precātur aquæ
Sylvarumq; veni frondes & saxa precantur,
Nunc Regína veni! nostra corona veni
Oscula sed teli⁹, saxum dabit oscula dura,
Mellea lingva tibi est, dulcia labra peto,
His ego sū melior flos, Cāpo gratior omni
Teque coronabo, sponsa MARIA veni.
Clarior his ego sum nitidissi na Gēma pro-
Teq; coronabo spōsa MARIA veni. (cellis

Ad S. Sindonem è Cruce depositi Christi.

Protin⁹ an fallor? nū Tu sis dic mihi Chri
Dic mihi dic *Velum*, quis tamē ille jacet? ite
Parrhasius picto si fallit sindone Zeuxin
Tu me non fallis Picte cruore DEUS.

ad Lectorem

De Dulcißimo Nomine IESV & MARIÆ.

Quid Lector bone ſcripſimus?
Pertæſi legimus, volvimus in-
Sed non lilia nec roſas, (ſuper
Non hîc Mala tibi, Aut flava Cy-
Pinxi: non Violaria, (donia
Non ſylvas virides, non Mare tur-
Sed nec pulchra roſaria. (bidum,
Non cāpos cecini, flumina Mōtiū,
Non gemmas nitidas tibi
Fundo, non volucrū do modula-
Non fingo Citharā Orphei (mina,
Non tubæ ſonitū, nec placidā ly-
Altis ſerta Curulibus (ram,
Nec pono roſeis Aſtra jugalibus;
Non hîc Herculis auream
Lingvā, Democriti pulpita con-
Velox non Arion aquis (ſpicis:
In ſylvis Orion non equitat tibi:
Quid tandem cano? nil cano;
Si JESU taceo, Matris & inclytæ
Nomen

Nomen nectare dulcius? (spues.
Dum Nomen legis hoc, omnia re-

Ad B. V. MARIAM

Pro Pace

TVrris! attingens Deitatis usquè
Ad thronos, Virgo rutilante Mente;
Et Pharus stellas superans micātes
Turris eburna.
Quā nec immanis glomerāte nībō
Africus vexat, furijs nec Æthna:
Quam coronârunt nitido serena
Sydera gyrô.
Stabis ut murus, columē clientûm;
Iurium fies simul & columna,
Mentiū fulcrū, Clypeus labātûm;
Murus Ahænus.
Dum furit Ponti rapidi malèa,
Mitiga iratas Pelagi Charybdes;
Turbidos imbres Cynosura pelle;
Naufraga sæcla.

Spectra

Spectraque nutrit tumulis Lycastꝰ,
Monstra quæ Pardus genuit furore,
Tigris & nigro Leo servat Antro;
Fulmine macta.
Arma Vulcani, Satrapas Lenæos;
Impios Virgo moveas Tyrannos;
Syrios æstus propera fugare
Stella MARIA.
Dic satis! Marti: Clypeos reponat;
Virgo Vaginã repetant & enses.
Iam tubæ cessent numerum vocare
Martis ad arma.
Adsis ô Virgo: properentq; tecum
Et Salus & Pax niveis quadrigis:
Et fluant largis Cereris per agros
Sæcula rivis.

Soli Iustitiæ SOLI.
Puero IESV in Virgine cõprehensõ

Proteus.

Sidera cœlorũ plaudãt cũ Virgine *Soli*;
Sol mihi sit Christus, sit Cynthia candida Virgo.

Tũc mihi nox ceſſat labũtur Nubila mortis
Si mihi Lux Vitæ, Lumẽ de Lumine fulget.

Obſcuriſſimo Lucifero
ad æternam confuſionem.

PRo luce profers tenebras,
Et pro decore tabum,
Pro Margaritis ſtercora:
Recede picte luctô.
Quid dicis obſcuriſſime?
Dum ſpernis aſtra cœli,
Acherontis undis occidis
Inter rubes Megæras.

Quæram quem diligit anima mea.

Eſt cur volãdo Carphatias aquas,
Lymphas ãhelet Pegaſꝰ Africas
Dum te per hinnitum fatigat;
Nec tamen inveniens Amorem.
Lymphas JESU! Caſtalias bibat,
Carmelus illi pabula germinet,
Jllimis

Illimis & fons Hyppocrene
Irriget Hyperionis æstum.
Depone pennas, quas fuga fingere
Potest Amoris; Si fugis insequor:
Dant serta lorum; nec quiescet
Bellerephontis amor volando.
In prata Cygni densiùs involent,
Et in columbæ flumina vitrea:
Tandem scio quorsum volabo!
Quis tibi cerno locus virescit.
Moras quid ultra vel gemitũ traho?
Fructum Salutis, Matris in hortulo
Absorpta servat Solitudo;
Passibus huc properis volabo.

IESVS & MARIA

Videamus si floruit Vinea, si flores fructus parturiunt.

IBat in herbosos postquã Sol aure' agros
Fulgida mox lassis fræna resolvit equis.
Pexuit atquè suos generosa frõte capillos,
Et sua deposuit lumina pulchra rosis.
Quis dicet quantis ludebant flumina rivis?
Aut Sol in quantis luserat ipse rosis?
Hæc

Hæc ut cōſpexit, petijtMōs mellcº Hybla,
Vt ſua, Sol etiam fila reſolvat Apum;
Mellea tunc caſtis fluxerunt ſæcula pratis,
Nullus tunc Hyadū fleverat inter aquas.
Vinea ſed Chriſti tantū ſine flore remanſit,
Quòd mundi fuerint arida corda nimis.
Tunc dixit Mater Chriſto, quidnā faciemº?
Floreat ut nobis Vinea flore ſuo?
Difflue reſpōdit lacrymis, effundo cruorē;
Arida tunc florem Vinea Noſtra dabit.

Lectori

Vltimum Verbum.

VNū narravi VERBUM de Virgine Matre,
Plura cupis Lector, Virginis ora petas;
Virginis hoc vno ſi VERBO lingva loquatur
Omnia tunc dixit, nil ſupereſſe poteſt.